Registered No. M. 1500. "NAVASAKTI"

நவசக்தி

திங்கள் வெளியீடு

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு கரு 1933ஞ ஜனவரிமீ பரல் ரு

உள்ளுறை

	பக்கம்
நெல்விடு தூது	கஅஎ
4-வது சைவ இளைஞர் கூட்டம் ...	ககூஉ
சமரச சன்மார்க்க போதம் ...	ககூஅ
புதுயுகப் புலர்ச்சி	உ0க
நமது நாட்டில் வழங்கும் பழங் கதைகள் ...	உ0உ
தீண்டாமை ஒழித்தல்	உ0ரு
சுந்தர சுலோசன	உகரு
தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள் ...	உகஅ
இடியேறு	உஉக

வருடசந்தா

உள்நாடு ரூபா 3-8-0. வெளிநாடு ரூபா 4.

பெரிய புராணம்

மூலமும்

அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும்

வசனமும்

சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக வெளிவருகிறது

ஏழை மக்கட்கு நல்ல சந்தர்ப்பம்!

சேக்கிழார் பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டர் புராண மென்னும் பெரிய புராணத்தைப் பற்றித் தமிழ்மக்கட்கு விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. பெரியபுராண மெங்கும் பத்திச்சுவை நனி சொட்டிக் கொண்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலே. தன்னை ஓதுவோரையும் கேட்போரையும் அன்புக்கடலில் திளைப்பிக்கும் பேராற்றல் வாய்ந்தது பெரியபுராணம். கடவுள் அன்பு, ஆன்மநேயம், திருத்தொண்டு, சீர்திருத்தம், சொல் நயம், பொருள்நயம், தமிழின்பம் முதலியவற்றிற்குப் பெரியபுராணம் ஒரு வைப்பு என்று கூறல் மிகையாகாது. சிறந்த தமிழ்க் காவியங்களுள் பெரிய புராணமும் ஒன்று என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

இத்தகைச் சிறந்த தமிழ்நூலை ஏழைமக்களும் எளிதில் வாங்கிப் பயன் பெறும் பொருட்டுப் பெரியபுராண மூலமும், அதற்குத் திருவாளர் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் வரைந்துள்ள அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும், வசனமும் சேர்ந்த ஒரு பதிப்பு, டிம்மி ஆறு பாரங்கொண்ட சஞ்சிகை சஞ்சிகையாக மாதந்தோறும் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

அன்பர்கள் உடனே சந்தாதாரர்களாகச் சேர்வார்களாக.

சந்தா விவரம்

புத்தக முழுவதற்கும் முன்பணம்—சென்னை	ரூபா 5 0 0
வெளியூர்—தபாற் செலவுடன்	„ 6 0 0

6 சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தனுப்புவோருக்கு ஒரு சஞ்சிகை அதிகமாக அனுப்பப்படும்.

குறிப்பு:—புத்தகம் முழுவதற்கும் 1932-ம் வரு ஆகஸ்டுமீ இறுதிக்குள் சென்னை வாசிகள் ரூபா 3½-ம் வெளியூரார் ரூபா 4-ம் முன் பணம் செலுத்த வேண்டுமென முன்னம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது; அந்தக் காலம் கடந்துவிட்டமையான், இப்பொழுது முன்பணக் கட்டணம், சென்னைக்கு 5 ரூபாயாகவும், வெளியூருக்கு 6-ரூபாயாகவும் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

காரியஸ்தர்:—முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

நவசக்தி

'எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'

சிலம்பு க௫ ஆங்கீரஸ ௵ தை ௴ பரல் ௫

நெல்விடு தூது

(தொடர்ச்சி)

ஆகாத சாண்வயிற்றால் ஆயுதத்திற் சேவித்துப்
போகா வினைக்களத்திற் போவாரும்— [1]வாகாகக்
கையாடி வேந்தர்முன்னே கண்ணாடி நட்டுவன்போல்
நெய்யாடும் வாளுருவி நிற்பாரும்—தெய்யென்னத்
தாள மெடுத்துத் தவிலடித்துக் கொம்பூதி
மேள மடித்து மெலிவாரும்—நாள்வழியில்
ஆயங்கள் வாங்கி அனியாயஞ் செய்வாரும்
பாயும் புலிபோற் பறிப்பாரும்—மாயமாய்ச்
சொக்குப் பொடிதூவித் தூக்கத்தி லேதிருடிப்
பக்கத்தி லேபதுங்கும் பாதகரும்—கைக்குட்
பிடியாளாய் ஆண்பாடும் பெண்பாடும் பட்டுக்
குடியாத கஞ்சிகுடிப் பாரும்—தடிபோலே
நெட்டாளாய்த் தான்திரிந்து நீறுகுத்திச் செங்கல்கட்டி
முட்டாளின் வேலை முயல்வாரு—மெட்டாளின்
சம்பளங்கள் வாங்கியுண்டு சாடியொரு கோடிசொல்லி
வம்பளந்த நாழிபோல் வாழ்வாரும்—அன்பதுமேல்
மண்பவளங் கட்டி வதவல் நரைத்தலைக்குக்
கண்பகர [2]மாகக் கறுப்பேற்றிப்—பெண்பகட்டாய்ப்
பூசிப் புனைந்து பொழுது கருக்கலிலே
காசுக் கடைகாக்குங் கன்னியரும்—வாசமாய்
வெற்றிலையை விற்பார்போல் மேகலைக்குள் வாழுமொரு
சிற்றிலையின் வாணியமுஞ் செய்வாரும்—நற்றயிர்பால்
மெல்லமுதம் விற்பார்போல் மிக்ககனி வாயமுதைச்
சொல்லமுதங் கொண்டுவிலை சொல்வாரும்—எல்லாரும்
எண்ணுங் கருமமெல்லா [3]முண்ணுங் கருமமல்லால்
நண்ணுங் கருமமுண்டோ நாயகமே—புண்ணியத்திற்
பாரம் பரையாய்ப் பழகுதுரை மக்களுக்கெந்
நேரம் நிறைகுடம்போல் நீயிருப்பாய்—சேரவற்ப
போக்கிகளுக் கெல்லாம் புதுவாழ்வு வந்துசற்றே
பாக்கியம்வந் தாற்பிறரைப் பாரரே—யோக்கியர்க்கும்

(பிரதி)—1வாகுததா. 2மாகவொரு கறுப்பேத்திப். 3முன்னுங்,

காணக் கிடையாதாம் கண்டவுட னேயவர்க்குக்
கோண வலிப்புவந்து கூடுமாம்—வேணுமென்று
காதல் மனுஷர்வந்தால் கண்தெரியா நோய்வருமாம்
பாதகருக் கிந்தப் பழிவருமோ—நீதமற்ற
ஈனுதி மாந்தர்க் கிடையில்வந்த நோயிதுநீ
போனு லொழிந்தவர்க்குப் போகாதே—ஆன தமிழ்ப்
பாடுவார் பாட்டெல்லாம் பஞ்சரிப்பாங் கோவெனக்கூத்
தாடுவா ராடுவதே யாதரிப்பாம்—சாடிசொல்லு
மெத்தருக்கு நல்ல விபண்டுகையும் போதாதாம்
முத்தமிழோ கேட்டால் முழங்கையாம்—[1]தத்துமொழித்
தாசிசொல்லும் வார்த்தை தனில்விருப்பாம் வேதியர்கள்
ஆசிசொல்லும் வார்த்தை யருவருப்பாம்—பூசை
தருமந்த்ரம் வேசை தலைகாணி மந்த்ரங்
குருமந்த்ர மெல்லாம் [2]குமிந்த்ரம்—வருமந்தப்
பொல்லாதார் தேடுபொருள் புல்லர்க் குதவுமல்லால்
நல்லோர்க் குதவாதே நாயகமே—எல்லார்க்குந்
தாயிருந்தா லென்னபெற்ற தந்தையிருந் தாலுமென்ன
நீயிருந்தாற் போல நிறக்குமோ—வாயிருந்துங்
கையிருந்தும் நல்ல கவிபாட வாக்கிருந்தும்
மெய்யிருந்து கல்விகற்ற மேலோரை—ஐயனே
பேயிருந்து கெஞ்சுதல்போல் பேசறியார் வாசலிலே
போயிருந்து கெஞ்சவைத்தாய் போதாதோ—நீயிரங்கி
வாழவைத்தால் ஓர்குடியை வாழவைப்பாய் வாழாமல்
தாழ்வைத்தால் ஓர்குடியைத் தாழவைப்பாய்—வாழ்வதுவும்
தாழ்வதுவு மாகத் தயக்குவா [யே]யுனது
சூழ்வினையை [3]மாற்றத் துலங்காதே—கேள்பருகி
உண்டிருக்கச் சோறுநீ உண்டாக்கு வார்க்குநித்தம்
கண்டிருக்கக் காட்சியுண்டே காவலா—உண்டுடுக்க
ஏங்குவார் ஏக்கமுன தேக்கமே வாசலிற்போய்த்
தூங்குவார் தூக்கமுன தூக்கமே—பாங்கான
நீடான சாதிமணி நெல்லுமணி மற்றதெல்லாம்
கூடாக் கரியமணி குன்றுமணி—யீடான
நெல்லுப்போ ரேபோர் நிலத்தில்மற்றப் போரெல்லாம்
அல்லற்போர் சல்லிப்போ ரக்குப்போர்—வல்லத்துக்
கற்கோட்டை நிற்குமோ காவலரும் நிற்பாரோ
நற்கோட்டை நீபிரிந்த நாழிகையில்—மற்பூட்டும்
வாட்படையும் விற்படையும் வாழ்வு தரும்படையும்
ஆட்படையும் கோடிபடை யானாலும்—கோட்படைசேர்
பாளையப்பட் டெல்லாம் படியொருநாள் முட்டானுற்
சாளையப்பட் டோடாதோ தாடாளா—நாளிலே
மண்ணாசை விட்டு மகவாசை தன்னைவிட்டுப்
பெண்ணாசை விட்டுப் பெரியோராய்க்—கண்ணான
பொன்னாசை தன்னைவிட்டுப் போயொழிந்த யோகியரும்
உன்னாசை விட்டொழிந்தா ருண்டோகாண்—எந்நாளும்

(பிரதி)—[1]தூத்துமொளி. [2]குமிந்த்ரமாம். [3]மாற்றந்.

தன்னைமறப் பாருமுண்டு தாயைமறப் பாருமுண்டு
நின்னைமறப் பாருமுண்டோ நீள்புவியில்—மன்னவனே
தானமுநீ நல்ல தவமுநீ தன்மமுநீ
மானமுநீ நீதி வரம்புநீ—யானகுலம்
சாதியுநீ என்று சயத்தம்பம் நாட்டினேன்
வாதிகளுண் டானால் வரச்சொல்லாய்—நீயெல்லா[ம்]
இல்லையென்ற பேரை யிடுப்பிலே பொன்சேர்த்துக்
கல்லறைக்குள் ளேயடைத்துக் கட்டேனோ—அல்லாமல்
அன்ன வலையி லான்வந்து சிக்குமென்று
சொன்னதிரு மந்திரத்தைச் சொல்லேனோ—முன்னவனே
உன்னையொப்பா ரிந்த வுலகுதனிற் கண்டதில்லை
நின்னையொப்பாய் நீயே நெடியோனே—மன்னர்
அருமையிடுங் கோமான் அனந்தபற்ப நாபன்
பெருகுகிளை வாழப் [1]பிறந்தோய்—உரைசேர்
தயித்திய னாத தமிழ்முள்ளி நாடன்
வயித்திய னாத மகீபன்—பயிற்சியுப
சாரம்போ லன்புபோற் சந்ததமென் மீதில்வைத்[து]
வாரம்போல் வந்தாய்நீ வாழிகாண்—பாரெங்கும்
நென்முகமாய்க் காட்சிதந்தாய் நின்முகம்நான் கண்டவுடன்
என்முகமெல் லாங்குளிர்ந்தே னென்கோவே—முன்முகந்த
கேவரகைத் தண்டெடுத்துக் கேப்பையென்று சாப்பினேன்
தீவரகைச் சந்திதொறுஞ் சிந்தினேன்—பேய்வரகைக்
காடுதனில் விட்டெறிந்தேன் கம்புதனைக் கம்பளத்தார்
வீடுகளில் விட்டெறிந்து விட்டேனே—நாடுதனில்
தேடுந் திரவியநீ தெய்வம்வெளி யானபின்பு
பீடுந் [2]தொழுவார் பிறருண்டோ—ஈடான
தானிய லட்சுமிநீ சற்றே முகம்பார்த்தால்
மாநிலத்தில் வேணபொருள் வாராதோ—நானுன்னாற்
பண்ணைகளும் வைத்தேன் [3]பயிர்க்கோவை சேகரித்தேன்
மண்ணுலகில் வேண்டும் வளமைபெற்றேன்—அண்ணேநான்
கூழ்குடித்த வாயாற் குழம்புப்பா லுங்குடித்தேன்
வாழ்குடிக்கும் மேற்குடியாய் வாழ்கின்றேன்—சூழ்பயிரும்
அன்னம் படைப்பதுவும் ஆபரணம் பூண்பதுவும்
சொன்னம் படைத்துச் சுகிப்பதுவும்—இன்ன
மிடுகின்ற பிச்சையு மேத்தும் [4]விளக்குங்
குடி[கை]யர்கோன் புண்ணியங்காண் கோவே—குடிகை
வயித்தியனா தேந்திரன்போல் வாழ்வித்தாய் நீயே
அயிக்கமுனைப் போலெனக்கா ரய்யா—உயிர்த்துணைபோ
லொத்திருந்தா யாகையினால் ஒன்றுங் குறையிலைகாண்
வித்தகனே யின்னமொரு விண்ணப்பம்—சித்ரசபை
அய்யர்திரி கூடருக்கு மம்மைகுழல் வாய்மொழிக்கும்
செய்யபுரட் டாதித் திருநாளில்—வையத்
தமரிக்கை பேசிமத [5]னுடலுக்குள் வந்து
சமரிக்கை கூட்டுந் தருவாய்—குமரிப்பெண்

(பிரதி)—1பிறந்தோனே. 2தொழுவார் வேறே. 3பயிர்க்கோர்வை. 4திருவிளக்குங். 5னுடலுக்குள்.

பட்டுடையை விட்டுமறு பாவாடை சுற்றயிலே
தட்டுடையுஞ் சிற்றுடையுந் தள்ளாடத்—தொட்டொருகை
தாங்கப்போ யென்மனது தள்ளாடிக் கொள்ளாமல்
ஏங்கப்போ னேன்விழித்தே னென்செய்வேன்—தூங்கப்போய்
என்னசளம் வந்ததென்றே யென்னுடைய பாயலெல்லாம்
கன்னிதனைத் தேடினேன் காண்கிலேன்—பின்னையந்தப்
பக்கமெல்லாந் தேடினேன் பாவரங்கிற் றேடினேன்
கைக்கதவுந் தாழ்திறக்கக் காண்கிலேன்—மைக்கண்ணார்
எங்கே யொளித்தாரோ என்னமயக் கிட்டாரோ
சங்கேதம் இன்னம் தவிர்கிலேன்—கொங்கேறிக்
கொங்கைமுகம் வீங்கினர் கூடாம லென்னுடைய
சங்கமுக வீக்கந் தவிராதே—அங்கவர்பால்
ஆர்தூது சொன்னாலும் ஆவதில்லை நீயெனக்கா
[2]யோர்தூது சொல்லிவா வென்றேனே—தாரணியில்
என்னையா ளுந்துரைநீ யென்றாலும் நெல்லரசே
யுன்னைநான் தூதனுப்ப வொண்ணாதே—முன்னமே
வேதமொழி மா[ந்]தருக்கும் வேந்தருக்கும் எப்போதும்
தூதுசொல்லச் சாதித்த தோழிகண்டாய்—ஆதிநாள்
தன்னையே [1]பாடினற்காய்த் தம்பிரான் தூதுசென்றார்
நின்னைநான் பாடினதும் நீயறிவாய்—முன்னைநாட்
சூரனுக்குத் தென்னிலஞ்சிச் சுந்தரவேள் தூதுவிட்ட
வீரனைப்போல் வீரம் விரும்பாதே—பார்வேண்டிக்
காதலுட னவர்விட்ட கண்ணனையுங் கண்ணன்விட்ட
தூதனையும் போற்சினுகு சொல்லாதே—மாதர்[ப]ால்
மின்காணும் வச்சிரத்தான் விட்டநள ராசனைப்போல்
தன்காரி யப்புலியாய்ச் சாராதே—முன்காதல்
சொல்லிவந்த கிள்ளையைப்போற் சொன்னதையே சொல்லாதே
வல்லிசொன்ன வார்த்தையிற்பின் வாங்காதே—கல்விநளன்
பேராசை தீர்த்தவுந்தன் பேர்க்குடியா மன்னம்போல்
தாராளம் பேசித் தனக்காக்கிக்—காரிகையார்
மாலைப் போலிவ்வளவா [3]மாபோ சனசாலை
சேலைச் செலவு தினச்சலவை—காலையந்தி
மஞ்சட் குளிக்குமவர் மஞ்சனசா லைச்செலவு
கஞ்சக் கலங்களப கஸ்தூரி—பிஞ்சுபுகை
சுற்றிலைகள் [4]தீம்பாக்குத் துய்யசுருள் வெள்ளிமடல்
வெற்றிலை கர்ப்பூர வேதிமுதல்—முற்றுமவர்
பூண்டு பொறுத்திருக்கப் பொன்னுடைமை யத்தனையும்
வேண்டுவது நீகொடுத்து மேல்வாங்கிப்—பூண்டகள்ளச்
சோழியகா மப்பயலைச் சொல்லிவச மாக்கியந்த
ஊழியக்கா ரர்தொழிலென் னுள்ளாக்கி—ஏழையேன்
வாசமவர் காமகொலு மண்டபத் துள்ளாக்கி
நேசமெல்லாம் என்மேல் நிலைப்பாக்கித்—தேசமெல்லாம்
விற்றாரை வெம்புருவ வில்லாரை காமகலை
கற்றாரை நெஞ்சுகருங் கல்லாரை—பற்றாசை

(பிரதி)—1பாடினதற்காய்த். 2யோர்தூது. 3மகாபோ. 4தீன்பாக்குத்.

450 தந்தாரைச் செண்பகப்பூந் தாராரை யன்றெதிரே
வந்தாரைக் கும்பமுலே வாராரைச்—சுந்தரப்பெண்
மையாரைக் கண்ணிவிடு மையாரை வெள்ளிவளைக்
கையாரை வாயிதழ்த்தேன் கையாரை—சையல்பண்ணிப்
போனாரை நெஞ்சைவிட்டுப் போகாரை மின்னுருவ
மானாரைக் கள்ளவிழி மானாரைத்—தேனாரை
[1]மெல்லியா ரைச்சுரத [2]மெல்லியா ரைக்காம
வல்லியா ரைக்கூட்டி வா.

பதிப்பாளர் குறிப்பு

'நெல்விடுதூது' என்ற இப்பிரபந்தம் 'குடியிருப்பு' என வழங்கும் 'தென்குடிகை' யூரினரும் அனந்தபற்பநாபபிள்ளையின் புத்திரருமான வயித்தியநாதபிள்ளை யென்ற ஓர் பிரபுவின்மீது பாடப்பெற்றது.

இப்பிரபு சுமார் 250 வருடங்கட்கு முன்பு வடகரை ஜமீன்தாராக விளங்கிய 'செம்புலிக் குமாரதுரைத் சின்னணஞ்ச பூபதி' யென்னும் பெரியசாமித் துரையின் தானபதியாக இருந்தவர். இவருடைய கொடிவழி இந்நூலில் 84 முதல் 97 முடியவுள்ள கண்ணிகளில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவர் சிறந்த கல்விமானாகவும், தமிழுபகாரியாகவும், வள்ளலாகவும், அரசியல் நிர்வாகியாகவும், பெருமை பெற்ற வீர புருஷராகவும் விளங்கியவரென்பது இந்நூலால் நன்கு புலனாகின்றது. குற்றால நாதர் கோயிலுக்கும் பிற ஆலயங்களுக்கும் இவர் செய்துள்ள திருப்பணிகள் அளப்பில. இவற்றால், இவர் சிறந்த பக்திமான் என்பதும் உணரக்கிடக்கின்றது. இவரது அரிய செயல்களுள் ஒன்றான 'பண்டோர் கலத்திற் பறையனையும் பாலிருத்தி' யுண்டமை (30-ம் கண்ணி) தீண்டாமையை யொழிக்கப் போர்புரிந்து வருந் தேசியத் தொண்டர்கள் அறிந்து இன்புறுதற்குரியது. இப்பெரியாரது வமிசத்தவர்கள் தென்காசியில் அணைக்கரைத் தெருவில் இன்றும் உள்ளார்கள்.

வடகரை ஜமீன்தார்த் துரைகளுடைய வமிச சரித்திரமும் அவர்களிற் பலர்மீது பாடப்பெற்ற பிரபந்தங்களும் ரிட்டையர்ட் டிபுட்டி கலெக்டர் ஸ்ரீமான். P. V. C. பாண்டியனவர்களால் 1916-ல் வெளியிடப்பட்டன. இப்பிரபந்தங்களுள் ஒன்றான 'சவ்வாதுவிடுதூது' என்ற நூலில்,

'.........மெய்மணக்குஞ்
சொல்லோன் பெரிய சுவாமிக்கே தூதுசென்ற
நெல்லோ னுயிர்த்துணையாய் நின்றோனே'

என்ற அடிகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வடிகளால், இப்போது, வெளியிடப்பெறும் நூலேயன்றிப் பிறிதொரு நூல் 'நெல்விடுதூது' என்ற பெயரோடு உளதென்பது வெளியாகின்றது. மகாமகோபாத்தியாய - டாக்டர் சாமிநதையரவர்கள் பிறிதொரு நெல்விடுதூது உளதென்றும் அதனை இயற்றியவர்கள் திருக்குற்றாலப் புராணத்தின் ஆசிரியராகிய திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்களென்றும் ஒருமுறை யெனக்குத் தெரிவித்தார்கள். சவ்வாது விடுதூதிற் குறித்தது ஐயரவர்கள் கூறிய பிரபந்தமாகவே இருத்தல்கூடும்.

வயித்தியநாத பிள்ளை மீது பாடப்பெற்ற இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு எனக்குக் கிடைத்த பிரதி ஒன்றே. இது ஆழ்வார்குறிச்சி மேலப்பண்ணை திருவாளர் சிவசயில முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியாகும். இப்பிரதியையும் பிறநூல்களையும் மிக்க அன்போடு எனக்கு உதவிய நண்பர்களுக்கு எனது நன்றியை யுணர்த்துங் கடப்பாடுடையேன்.

(பிரதி)—1வெல்லியா. 2வெல்லியர்.

கிடைத்த பிரதிதானும் பிழைமலிந்திருந்தது; இரண்டிடங்களிற் கண்ணிகள் விடுபட்டுப்போயின. யான் சேர்த்துள்ள எழுத்துக்களை இருதலைப் பகரத்துள் [] அமைத்திருக்கின்றேன். ஏட்டுப் பிரதியிற் கண்ட பாடத்தை அடிக் குறிப்பாகத் தந்திருக்கின்றேன்.

நூலாசிரியரின் பெயர் முதலிய வரலாறு யாதொன்றும் அறியக்கூடவில்லை.

நூலின்கண் வந்துள்ள சரித்திர விஷயங்களை நோக்கியும், இனிமையும் எளிமையும் பொருந்திய இதன் செய்யுள்நடையை நோக்கியும், தமிழ் மக்கள் இதனைக் கற்றுணர்ந்து இன்புறுவார்களென்று எண்ணி இப்போது பிரசுரஞ் செய்யலானேன்.

தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ், சென்னை.
12—1—33

S. வையாபுரிப் பிள்ளை.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்

4-வது சைவ இளைஞர் கூட்டம்

(திருவிற்கோலம்—31-12-32)

தலைவர் - திருவாளர் - தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

"இளமை கைவிட் டகறலு மூப்பினூர்
வளமை போய்ப்பிணி யோடு வருதலால்
உளமெ லாம்ஒளி யாய்மதி யாயினுன்
கிளமை யேகிளை யாக நினைப்பனே."—அப்பர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோழர்களே!

ஈண்டுக் குழுமியுள்ள சைவ இளைஞர் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிக்கப் பணித்த வரவேற்புக் கழகத்தார்க்கும், ஏனைய கெழுதகை நண்பர்கட்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். அடியேன் இளையன்; குணம் பொல்லேன்; குற்றமே பெரிதுடையேன். குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதும் நுங்கள் கொள்கை கண்டு சிறியனேன் இக்கூட்டத்துக்குத் தலைமை பூண இசைந்தேன். ஆகவே என்மாட்டு நிகழும் துரிசுகளைப் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

அறமறக் கிளர்ச்சிகள் வீறிட்டு நிலவும் இந்நாளில், இக்கூட்டம் தொண்டை நாட்டு எண்ணான்கு பதிகளில் பதினான்காம் பதியும், சைவக்கன்றின் கைகண்ட தமிழ் மறையும், சிவப்பிரகாசக் கற்பனையும், விற்கோலம், கூவம் என்னும் வழக்குமுடைய இத்தலத்தில் இம்முறை ஈண்டி யிருக்கிறது. இவண் இறைவன் நல்லதிசயனுய்-உமையொரு பங்கனுய் - மூவருண் முதல்வனுய் - புரங்கள் வெந்தற விற்கோலச் சேவகனுய், செல்வம் அருளி, மறையங்கம் தொகுத்து, ஆகமம் வகுத்து, வீற்றிருப்பதைச் சிந்தித்து வந்தித்து என் பணி மேற் செல்கின்றேன்.

இளைஞர் இயக்கம் சைவ உலகுக்குப் புதியதன்று. பிள்ளை சைவவான் பயிர் ஓம்பினூர். நம்பி அதன் களை களைந்தார். இளைஞர் சாத்திரம் வகுத்துச் சைவ நாதரானூர். கண்ணப்பர் பணியும் தந்தை தாளற வெறிந்தார் பரிசும் இளைஞர் திறன்களே. அப்பூதியடிகள் தொண்டுக்கும் சிறுத்தொண்டர் தொழிலுக்

கும் துணைசெய்தவர் சைவச் செம்மல் களேயாவர். இன்னோரன்ன வரலாறு களில் சைவம் சாதியாக நிலவாது செந்நெறிச் சமயமாக நாட்டில் நிலவி, மறந்தரு தீநெறி மாற்றி, வாய்மை நெறி அறந்தர விளங்கியது கருதற் பாலது. சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்! இவ் வியக்கம் சமய இயக்கமென்று தெளிமின்! சாதி யியக்கமென்பதை விடுமின்!

சிவன் - சைவம் - சைவர்

சிவனெனும் நாமமுடைய செம்மேனி யெம்மான் முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருள்; பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியன்; தென்னாடுடையவன்; எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்; மனவாசகங் கடந்தவன்; மாதிருக்கும் பாதியன்; குறைவிலா நிறைவன்; கோதிலாவமுதன்; ஈறிலாப்பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பன்; அன்பன். இவ்வன்புச் சிவத்தொடு சிவணியது சைவம். இஃது, 'இதுவாகும் அது வல்லவெனும் பிணக்க தின்றி நீதியினால் எல்லாம்' தன்னகத்தே காணும் அழகியது. வாழ்வெனும் மையல் விட்டு, வறுமையாம் சிறுமை தப்பி, தாழ்வெனுந் தன்மையாலே இதில் சார்வார் சைவர். எந்நிலையில் நின்றாலும், எக்கோலம் கொண்டாலும் சங்கரன் தாள் மறவாமை இவர்தம் இயல்; பணி செய்து கிடப்பதே இவர் தம் கடன். இவர்கள் காலைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே, அவன் அருட்பெருங் கடலில் தோய்ந்து திளைத்து, 'இருள் கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே! போனந்தம் போரது வைக்கும் பெருமானே!' என்று என்பு நைந்துருகத் தழலது கண்ட மெழுகது போல அன்பாலழுது அரற்றி அர்ச்சனைப் பாட்டேயாகப் பாடிப் பசி தீர்ந்து பரவிப் பிணிகளைந்து எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிருக்கும் அன்பர்கள்; தங்கள் நிலையினின்றும் கலங்காத் திண்ணியர்கள். இவற்றால் நம்மை அறிந்து நமது கடமைகளை ஆற்றுதற்குரிய துணை நலங்களை மேல் ஆய்வாம்.

உடலோம்பல்

உறுதுணையாவன உயிரும் உடம்பும். இவற்றுள் உடலை வளர்க்க உயிரும் வளர்தலின், உடல், உயிரின் நிலை காட்டும் ஆடியென்க. உடல் கொண்டு திறம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேர்கின்ற மாண்பை ஓர்ந்து, உடலமைப்பை வியந்து, 'ஊன் உடம்பு ஆலயம்' என்றும், 'மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை'என்றும் திருமூலர் சிறப்பித்தனர். அவரே, சிவலிங்கம்,சிதம்பரம், சதாசிவம்,திருக்கூத்து யாக்கை வடிவென்று அமைப்பழகை வியந்தோதினர். மனத்துயர் ஒழிய ஈகை வினைக்துறை நின்ற துறவிநம் குரவர், 'மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே' என்றும், 'வாய்த்தது நந்தமக்கு ஈதோ பிறவி மதித்திடுமின்!' என்றும் அருளியதை ஈண்டு நோக்குங்கள்! தொண்டர்கள் வரலாற்றில் போந்த காளைகளின் கவினும், கன்னிமார் வனப்பும் உடற் கட்டழகை அறிவிப்பன வல்லவோ? அதில் காணும் யானையேற்றம், குதிரை யேற்றம், வாட்பயிற்சி, விற்பயிற்சி முதலியன உடலோம்பும் துறைக ளல்லவோ? பூரிக்குங் காற்றை இருகாலும் பிடிக்குங் கணக் கறிவாளர் குறிப்பென்னை? இளமை காத்தலன்றோ? உறுப்புச், சிவக்க, உரோமங் கருக்க, புறப்பட்டுத் திரிகின்ற வாயுவை நெறிப்படவுள்ளே ஈர்த்தல் எற்றுக்கு? உடற்கட்டுக் கன்றோ? உடம்பினுள் ளுறுபொருள் கண்டு உடம்பினை ஓம்புங்கள்! உடலை இழுக்கென இகழாதீர்கள்! உடலை வளர்க்கும் உபாய மறிந்து உண்பன உண்டு, உடலை வளர்க்கும் முகத்தால் உயிரை வளருங்கள்!

கல்வி

'துணை யதுவாய் வருவது தூய நற்கல்வி' யாதலால் கடவுளைக் கல்வி யாகவும் அப்பர் அருளினார்.

கல்வி ஞானக் கலைப்பொரு ளாயவன்
செல்வம் மல்கு திருக்கானூ ரீசனை
எல்லி யும்பக லும்மிசை வானவா
சொல்லி டர்நுங் துயரங் கள்தீரவே

இவ்வாறு தயாமூல தன்மவழிநின்ற அப்பர் அருளியதன் கருத் தென்னை? கல்வி, இறைவன் இலக்கணத்தைப் பயிலநற்றுணைசெய்புமென்பதேயாகும். இறைவனைக் கல்வி யென்றது முகமன். கற்றறிவாளர் கருதியகாலத்துக்கருத்தி னுள்ள கண்கொண்டு எல்லா விடத்து முள்ள இறையைக் காண்கின்றனர். கல் லாதவர்கள் அவன் கலப்பறிவ தில்லை. கல்லாதவரைக் கண்டால் நம்மை அஞ்சு மாறு மணிவாசகமும், கல்லா மனிதர்-கயவருலகினில் பொல்லா வினைத்துய ரென்று மந்திரமும் அறிவுறுத்தலை நினைந்து, கற்பன கற்று, அக்கற்றதினு லாய பயனைத் துய்மின்! கற்கின்றவாறு செய்மின்! கழிந்தறும் பாவங்கள்!

குறிக்கோள்

கல்வியால் அறிவு விளங்கப் பெற்ற ஒருவன் குறிக்கோளை இளமையில் கோலல் நலம். குறியறியாமை பிறவிப் பயனைக் காட்டாமையால், அங்கத்தில் அசைவு காணும் வயதுவரைப் பணி பூண் டொழுகிய அரசர் பெருமான்,

பாலனாய்க் கழிந்த நாளும்
பனிமலர்க் கோதை மார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும்
மெலிவொடு மூப்பு வந்து
கோலனாய்க் கழிந்த நாளுங்
குறிக்கோளில் லாது கெட்டேன்

என்று இரங்கியது காண்க. இக்கூற்றுக் கொண்டு குறிக்கோள் யாது என்று வினவலாம். அவ் வினாவிற்கு அப்பர் அருளுரை கொண்டு விடை இறுப்பல்.

ஊனேக்கும் இன்பம் வேண்டி யுழலாதே
வானேக் கும்வழி யாவது நின்மினே!

இவ் வுரையில் அழிவும் ஆக்கமும் மிளிர்தலைக் கூர்ந்து நோக்கி அவரவர் கட்கு ஏற்ற முறையில் குறிக்கோ ளொன்று கொள்க. ஆனால் மேற்கொள் ளூம் எவையும் இவ் வடிப்படையின் மேல் எழுவதாக.

தமிழ்

திருமுறை ஆசிரியர்கள் தமிழால் இறைவனை 'நன்றாய்த் தமிழ்ச் செய்' த வர்கள்; ழகர இனிமையை நன்கு துய்த் தவர்கள். முத்தமிழ் விரகர் பாடலொன் றில் ழகர இனிமை தருவது காண்க.

பாழியுறை வேழம்நிகர் பாழமணர்
சூழுமுட லாளர் உணரா
ஏழினிசை யாழின்மொழி யேழையவள்
வாழுமிறை தாழ மிடமாங்
கீழிசைகொள் மேலுலகில் வாழரசு
சூழரசு வாழ வரனுக்
காழியசில் காழிசெய லேழுலகில்
ஊழிவளர் காழி நகரே.

திருமுறைகளில் போந்த யாப்பு, சந் தம், சித்திரக் கொழிப்புகளை யென் னென்பேன்? தமிழ்ப் பொழிலென் பனே! தமிழ் மாருதமென்பனே! தமி ழும் சமயமும் பூமகளும் பொருளு மென விராவி நிற்பதை உன்னுங்கள்! தமிழ் மலரின் மணமன்றோ 'திருமுறை கள்'! அடங்கன் முறை - தமிழிசை நூல். திருவாசகம் - ஒப்புயர்வில்லாத் தமிழ் வாசகம். திருச்சிற்றம்பலக் கோவை - தமிழின் தொன்மைக் கோவை. திருமந்திரம் - அநுபவ மறை மொழித் தமிழாகமம். ஆலவாயுடை யார் திருமுகம் - முதல் தமிழ்த் திரு முகம். திருக்கைலாய ஞானவுலா - தமிழின் ஆதியுலா. திருமுருகாற் றுப்படை - தமிழ்ச் சங்க நூல். திருத்தொண்டர்வரலாறு சொல்புரா ணம் - தமிழ் வரலாற்று நூல்களில் தலை சிறந்தது. இவைகள் நமக் கறி விப்பதென்னை? நந்தம் சமயம் தமிழ்ச் சமயம் என்பதையும், தமிழ் வளர்ச்சி யில் நம் சமயவளர்ச்சி யிருப்பதையும் அறிவிக்கின்றன. தமிழை வளர்க்க, சமயும் வளரும். சமயத்தை வளர்க்க,

தமிழ் வளரும். ஆதலின் தமிழையும் சமயத்தையும் இணைத்து ஓம்புங்கள்!

நூல்

கல்வி கரையிலாதும் கற்பவர் நாள் எல்லையுட்பட்டு மிருத்தலான் தெள்ளிதி ஞய்ந்து அமைவுடைய நூற்களைக் கலைமாச் செல்வர் கருவூலமாகத் தேடி வைத்தனர். அவையே கற்பனை கடந்த பழம் பாடல்களாம் திருமுறைகள் - சாத்திரங்கள். அவற்றின்பால் நாம் கவலை செலுத்துவ தில்லை. அறவோரை - துறவோரை - அடிகண்மாரை - பாவையாய் நிறுத்திப் படமாய்த்தூக்கி வந்தனைவழிபாடு இயற்றுகிறோம். ஆனுல் அவர்தம் நூலொன்றுபற்றி உள்ளக்கிடக்கையை அறிய ஒருப்படுகிறோ மில்லை. வேட நெறியறியார் வேடம்பூண்டென்பயன்? பிறமொழி சமய நூல்களுக்கு எத்தனை எத்தனை தொகுப்புகள் (Compilations), வகுப்புகள் (Classifications) உரைகள் (Annotations), நுண்மாண்புகள் (Esoterisms), அபிதானங்கள் (Encyclopaedias), அகராதிகள் (Dictionaries), சுருக்கங்கள் (Epitomes), ஆராய்ச்சிகள் (Researches) செவ்விய முறையில் மூலநூலின் கருத்தைப் பல படியாகப் பரப்புகின்றன. சிறப்பாக விவிலிய நூலுக்கு இதுவரைப் போந்த வழிநூல்களும் சார்புநூல்களும் கணக்கிறந்தன. அந்நூலுக்கு எல்லா மொழி வாணரும் பலவகை நூற்களை யாத்தனர். அவை பலமுறை அச்சேறிப் பல படிகளை வழங்கி இருக்கின்றன. சுருங்கக் கூறின் பதிப்புகள் வாசகர்களின் கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவரும்முறையில் வழங்கப்படுகின்றன. நம்நூல்களின் கதியைச் சிந்திமின்! அன்பர்களே! காலம்கடந்த சமயமெனச் சைவச் சிறப்புச் சாற்றிச் செம்மாந்திருப்பதின் பயன் யாதுகொல்? அன்பாகமமாம் பெரிய புராணத்திற்கு இற்றை நாள்வரை பாட்டு முதற்குறிப்பும் காணவில்லை. பதிப்போ பல. வெட்கம்! வெட்கம்!! சாதிப்பூசல், சமயப்பிணக்கு, இறுகியநெஞ்சு, குறுகிய நோக்கு, இன்னபிற பரந்த கொள்கையும், விரிந்த நோக்குமுடைய சைவத்தைச் சுயநலச்சூழலில் ஆழ்த்திவிட்டன. 'அழுக்கினை யோட்டி அறிவினை நிறை'மின்! 'பனுவல் திறங்கற்று நாடெங்கும் நாட்டு'மின்! அரித்து எரிக்கும் நோய்களை நூலின் நந்தாவொளியால் இரிந்தொழியச் செய்மின்! முடிந்த முடிவாக நம் நூல்களை ஓம்புதலால் மொழியையும் நாட்டையும் நல்லாசிரியன்மார்களையும் ஆதரிக்கும் அறிவறிந்த மக்களாவோம்.

சமயப் பொறை

பலசமயிகள் நடுவண் வாழுநர்க்கு சமயப் பொறை வேண்டுவதே. எவ்வகைச் சமயத்தையும் சோதிக்கில் தொடர்ச்சியில் ஒன்றே. அங்குக்காணும் யாதொரு தெய்வமும் மாதொருபாகனே. 'ஒருவனே தேவன்' என்றும் 'தெய்வம் ஒன்றென் றிரு' என்றும் ஒருமைகண்ட சமயத்தில் பேதித்துப் பிணங்குதல் எற்றுக்கு? விரிவிலா அறிவினோர்கள் வேறொரு சமயம் செய்து எரிவினுற் சொல்லின் அதுவும் பானுக்கு ஏற்றதென ஏற்க. இறைவன் 'பரவுவாரையும் உடையார் பழித்திகழ் வாரையும் உடையார்' ஆதலின் நம்மை இகழும் எவரையும் இகழற்க.

கல்வெட்டுக் கலை

தென்னுடு, சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமுடைய கோயில்கள்மலிந்த விடம். அக்கோயில்களில் எதிர் காலத்தின் சிறப்புக்குக் கற்பனை கடந்த சரித்திரங்கள் கல்மேல் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றின் பயனைப்பெற்றுச் சிறப்பு எய்தாது சிதைத்து வசைகள் பெறுகிறோம். உண்மைகாணும் வேட்கை மிக்கிருக்கும் இந்நாளில் கல்லெழுத்தைப் புறக்கணிக்கும் புன்மை நம்மாட்டுண்டு என்று கூறல் மிகையாகாது. கல்வெட்டுக் கலையின்றேல் திருவிடைவாய்த் தேவாரமேது? சரித்திரக் குறிப்பு ஏது? பொதுவாக இக் கலை தமிழர்க்கும் சிறப்பாகச் சைவர்க்

கும் வேண்டுவதை ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுவல்.

க. திருநாவுக்கரசர்சரிதம் கசகூ-வது செய்யுளில் வரும் குணதர வீச்சரம் - இராஜ ராஜீச்சரம், கங்கை கொண்ட சோளீச்சர மென்றாற்போல, அரசன் பெயரால் அமைந்தது. இவ்விடத்துக் காலக்கணக்கரால் கணிக்கப்படும் மன்னன் முதல் மகேந்திரவர்மன். அவன் விருதுகளில் 'குணபரன்' என்பது ஒன்று. இதனால் குணதர மென்பது குணபர மென்றிருக்க வேண்டு மென்பர் சரித்திர அறிஞர்.

உ. புகழ்ச்சோழர்தொண்டின் கங-ம் செய்யுளிலும், இடங்கழியார் வினையின் ங-ம் செய்யுளிலும்வரும் துலைப்பொன் துளைப்பொன்னு யிருத்தல் வேண்டும். 'விடேல் விடுகு கல்லால் துளைப் பொன் அறுபதின் கழஞ்சரை' - 'சுட்டி வெட்டிச் சூட்டுக்குத் தந்து காச்சாற்றி கை செய்து கழஞ்சிற்பொத்த துளைப்பொன் உரையும் துளையும் வழுவாது' என்பன போன்றசாசனவரிகளால் இதுதெளிவு. இதன்விரி தமிழ்ப் பொழில் முதல் துணர் கூஅ-ம் பக்கம் பார்க்க.

ங. கோட்புலியார் செயல் கூ-வது பாவில் வரும் திருப்படிமற்று, திருப்படிமாற்று யிருத்தல் வேண்டும். களிற்றுப்படியார் ககூ-வதுசெய்யுளில் திருப்படிமாற்றென இப்பொருளில் வருதலாலும் பலசாசனங்களிலும்இவ்வாறே காண்பதாலும் திருப்படி மாற்றென வழங்குதலே சாலச் சிறப்புடைத்து. இவை ஒரெழுத்துப் பிழையாதலை ஓர்க. இவையன்ன பலப்பல.

சோழர் இராஜாங்க முறைமையில் ஊர்காக்க வாங்கப்பட்ட வரியின்பெயர் பாடிகாவல் என்பர். ரு-வது திருமுறை எஅ-வது பதிகத்தில் உ, கூ பாக்களில் பாடிகாவல் வருவது கொண்டு, நாவுக்கரசர் காலமாகிய பல்லவர் காலத்தும் அது நிலவியது அறிகிறோ மல்லவா? இவையன்ன நுணுகிப் பயில அறிவோம்,

பணி

முன்னர்ப் பலர் பல பணிகளை வகுத்தனர். அவற்றைக் கால எல்லை நோக்கி விடுத்து நாட்டின் பொருளாதாரம், நம் சமாஜ நிலை, இளைஞர் நிலை முதலியன கருதி என்னைக் கவர்ந்துள்ள பணிகளை உங்கள் முன் கிளத்துகிறேன். அவற்றில் புரிய வல்லவற்றை ஏனுமாறு ஆற்ற வேண்டுகிறேன். பண்முறைத் தேவார நூல்களின் எழுவாய் இறுவாய் இரண்டிலும் காலத்தால் இயைந்த பதிகங்க ளிருக்கின்றன. இடைப்பட்ட ஏனைப்பதிகங்களை யாப்பு வகையிலும், பண் வகையிலும் கூட்டிக் காலம் பற்றி நூல்களை முன்பின் முன்னோர் வைத்தனர். அவைகள் நெறியான சட்டதிட்டங்களின் கீழ் வகுக்கப்பட்டன என்பது தெரியவில்லை. இன்ன பண்ணின் கீழ் இன்ன பண் வர வேண்டியது என்ற நியதியும் காணப்படுமாறில்லை. இப்பண்களைப் பற்றிய விவரமும் தெரியவில்லை. இவ்வகை வகுத்த காலம் யாப்பிலும் பண்ணிலும் நாடு தோய்ந்த காலம் போலும்! சேக்கிழாரது நூலுக்குமுன் இவ்வகுப்பு ஏற்பட்டது சிந்திக்க உரியது. மூவர் பாடலை வகுக்கப் பெரிய புராணம் ஒரு கருவி நூலாகும். தல முறைப் பதிப்பு யாத்திரைக்கும் தல சரிதத்துக்கும் துணை செய்வது. இப்பதிப்புகளில் பதிகத்தின் மேல் தீட்டியுள்ளபதி, பதிகம் அருளிய இடமா? பாடலில் பயின்ற இடமா? என்பது சிக்கறுக்கப்படவில்லை. கோத்திட்டை - கோவலூர்ப் பதிகம் பரங்குன்றிலும், ஆரூர் ஆதிரைச் சிறப்பான 'முத்துவிதான'ப்பதிகம் புகலூரிலும் அருளியன அல்லவா? நடு நாட்டுத் தலமாகிய இடையாற்றுக்குச் சுந்தரர் பதிகம் ஒன்றே சுட்டப்படுகிறது. இப்பதிகத்தில் இடைமருது விடாது வருகிறது; இது நாட்டுத் தொகை, ஊர்த்தொகை,க்ஷேத்திரக்கோவை போன்று பதிகத் தொகை கூறும் பதிகமாகவும் காணப்படுகிறது. இப்பதிகத்தின் தலைப்பு, சில பிரதிகளில் இடையாற்றுத்

தொகை யென்று காணப்படுவதை ஈண்டுக் கவனிக்க. சேக்கிழார், சுந்தரர் சரித்திரத்தில் இப்பதியைச் சுந்தரர் வணங்கி வழிபட்டதாகக் கூறினாரில்லை. இவ்வித ஐயப்பாடுகள் இருந்தும் அது பாடல் பெற்ற தலமாக எண்ணப் பட்டு வருகிறது. சம்பந்தர் சுந்தரர் இருவரும் வேள்விக்குடி, துருத்தி இரண்டையும் சேர்த்துப் பாடியிருப்பதால் எத்தலத்திற்கு இப்பதிகங்களைக் கொள்வது? இவையோடு ஒத்த பல ஐயப்பாடுகளைப் பெரியபுராணநூலோடு ஒத்திட்டு ஒற்றுமை வேற்றுமை கண்டு சிக்கறுத்து ஒழுங்கு படுத்தல் வேண்டும். திருவாசகச் சிக்கல்களை மறைமலையடிகள் எழுத்திற் காண்க. கால வேட்கை கருதிச் சேக்கிழார் வாக்கை ஆதாரமாகக்கொண்டு, மூவர் பதிகங்களைக்காலவரிசையில்(Chronological order) வகுத்துத் தலைப்பில் அருளிய இடம், பண், எண் இட்டுக் குறிப்புடன் கோவை செய்து பண், தல, வரிசைகளை அநுபந்தமாக அமைத்தல் நலம். இவ்வகைப் பதிப்பு மூவரைப் பயிலும் இலக்கிய மாணவர்கட்குப் பெரிதும் பயன்படுவதைச் சமாஜம் கருதி, இம்முறையில் பதிப்பொன்று வெளியிடுமாறு பணிவுடன் விண்ணப்பிக்கிறேன்.

நக்கீரர், கபிலர், பரணர், பட்டினத்தார் இவர்களைப்பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டுக் கேள்விகள் வந்தும் வாராதனவாக விருக்கின்றன. கோவையார், நம்பியாண்டார் நூல்கள் திருமுறையில் புகுதலைப்பற்றியும் கேள்விகளிருந்து வருகின்றன. திருமுறை கண்ட புராணம், திருப்பதிபதிகக் கோவைகளின் ஆசிரியர் உமாபதியார் என்பது 1911ஆம் வரை நாவலர், பண்டிதர் உள்ளிட்ட பதிப்பாசிரியர்கட்கு ஐயப்பாடே. பெரிய புராணப் பகுதிகளைச் சேக்கிழார் அடிமை, கவின், சரிதம், சரிதை, செய்கை, செயல், தவம், திறம், தொண்டு, தொழில், நலம், நினைவு, பணி, பரிசு, புகழ், வளம், வினையென நுதலியிருக்கப் புராணமென வழக்கில் அடிபடுமாறு செய்வானேன்? இது நிற்க. நூல்களைச் செப்பம் செய்யும் போது செய்யுள் நூல் யாவற்றிற்கும் பா எண்ணிட்டு முதற் குறிப்பு முதலியன வகுத்தல் எப்பதிப்புக்கும் எக்காலத்திற்கும் உதவும். பின் வருவோர் மீண்டும் இவ்வேலையில் காலத்தைப் போக்காது பிற பணியில் காலத்தைப் போக்க உதவுவதை நினைந்து யாவரும் இதனைக் கடைப்பிடிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

மூவர் பாடலில் சமண சமயிகள் ஒழுக்க நிலையைத் தனியே பிரித்து வகுத்துக் காட்டல் அகச்சான்றில்லாச் சமணர் கழுவேற்றத்திற்குச் சிறந்த கழுவாயாகுமென நினைக்கிறேன். அருவுருவமாக வரும் தேவாரப் பாடல்களை வகையாகக் கோவை செய்தல் சமரச சன்மார்க்கம் விரும்புநர்க்கு ஒரு நல் விருந்தாகும். திருமுறைகளில் குறிப்பிட்ட பொருளைக்காண நூல் முற்றும் துழவித் துழவிப் பார்க்கும் அவசியம் நேர்கிறது. இவ்விதம் பார்க்கக்கால எல்லை அதிகம் வேண்டியிருப்பதால் நூலின்சிறப்பு,பயன்படாது போகிறது. இதனைப் போக்க அபிதானமும் அகராதியும் தனியே வேண்டும். ஒவ்வொரு நூல் முடிவினும் இவ்வகைக் கோவை செய்யின், முயற்சி எளிதாகும். சிறுவர்களுக்கெனப் படிப்படியாகப் பாடல்களைத் தாளக் குறிப்புடன் தருதல் ஆசிரியர்கட்கு வழி காட்டியாக(Guide) இருக்கும். 'ஓவியம் உணர்ந்த அறிவாதலின்' ஓவிய வல்லுநர், வர்ணனைக்குத்தகச் சில ஓவியங்கள் தீட்டலாம். படமெடுக்கும் ஆற்றலுடையார் தாராசுரப் பெரிய புராணப் படிமங்களை எடுத்து வெளியிடின், நம் சமயம் சிற்பங்களில் புகுந்து சிறப்பெய்தியதைப் பிறநாடு அறிய நற்றுணை செய்யும். நூல் முகப்புக்குரிய மூவர் யாத்திரை வழிப் படம் வரைதல் தரைச் செலவின் சிறப்புகளை அறிய வுதவும். இறைவன் மாட்டுள்ள சின்னங்களின் கதை, புராதனக் கதை இவைகளைத் தொகுத்தெழுதி அவைகளின் தத்துவக் கருத்தையும் நுண்மாணு

மைப் புலமைக கழகததா (Esoteric Section) தனியே வெளியிடுதல் வேண்டும். அறவுரைகளை அகர முறைப் படுத்தல் சொற்பொழிவாளர்க்குத் தகுந்த நூலாகும். சமாஜம் அரசாங்க சாசன சாலை அதிகாரிகள் உத்தரவு பெற்றுத் தந்தால், சிவத்தலங்களில் காணப்படும் கல்வெட்டிலுள்ள சமயக் குறிப்புகளை எழுத நினைந்துள்ளேன்; பெரிய புராணத்திற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக் குறிப்பெடுத்துச் சேர்க்கவும் எண்ணியுள்ளேன். ஆதலால் சாசன சாலையோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது சமாஜக் கடமைகளில் சிறந்த ஒன்றாகும்.

செல்வன் கழலேத்தும் செல்வீர்!

தீண்டாமையைப் பற்றிய கருத்து சமாஜ உரை நிகழ்ச்சிக் காலத்திற்கு வைத்துக்கொண்டு, இக்கூட்டம் இனிது முடியத் தங்கள் ஆதரவு வேண்டி என் சிற்றுரையை முடிக்கின்றேன். இத்துணைக் காலம் என்னுரைக்குச் செவி சாய்த்த உங்கட்கு என் வணக்கம் உரியதாகுக.

செந்நெறிச் சைவம் வாழ்க!
திருநெறித் தமிழ் வாழ்க!!

சமரச சன்மார்க்க போதம்

(தொடர்ச்சி)

209. தியானம் எனில் எதைத் தியானிப்பது? தியானிக்க மனதுக்கு ஏதாயினுங் குறிவேண்டும். குறியற்ற ஒன்றை மனம் தியானித்தல் அரிது. மனங் கடந்த ஒரு நிலைக்குக் குறி வேண்டுவதில்லை. அந்நிலை கூடுதற்குத் தியானம் இன்றியமையாதது.

210. மனதால் இறைவனைத் தியானித்தல் வேண்டும் என்பது பொது வாக்கு. அது சிந்திக்கத்தக்கது. மனம் எல்லைக்குட்பட்ட ஒன்றைத் தியானிக்க வல்லது. இறையோ நாமரூப மின்றி அகண்டமா யிருப்பது. அகண்டமா யிருக்கும் ஒன்றை மனம் எப்படித் தியானிக்கும்?

211. இறை உயிரென்றும் இயற்கை உடலென்றும் மேலே சொல்லப்பட்டன. இறை அகண்டமாய் மன வுணர்வுக்கு எட்டாததா யிருத்தலான், அதனைத் தனியே மனதால் தியானித்தல் இயலாததாகும். அவ் வியலாமையைப் போக்க இறைஉயிர் இயற்கையை உடலாக் கொண்ட ஒரு நிலையைத் தியானிக்க முயல்வது முறைமை.

212. தியானத்துக்குத் துணை புரிய இயற்கை அன்னை பலப் பல கோலந் தாங்கி நிற்கிறாள். ஞாயிறு, திங்கள், வான், மீன், மலை, காடு, அருவி, ஆறு, ஏரி, குளம், பயிர், வெளி, கடல் முதலியன அவள் தன் அழகுக் கோலங்கள்.

213. மலை தியானத்துக்கு மிகச் சிறந்த இடம். மலை மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் இடையில் நிற்பது; கீழிருந்து மேல் நோக்குவது; கீழ்நோக்குத் துன்பத்தையும் மேல் நோக்கு இன்பத்தையும் வழங்குவது இயல்பு. துன்பம் அறிவுச் சுருக்கம். இன்பம் அறிவு விளக்கம். துன்பம் சூழும்போது மக்கள் கீழ் நோக்குவதும், ஒன்று விளங்காத போது அதை அறிவால் விளங்கிக் கொள்ள மேல் நோக்குவதும் இயற்கை. மேல் நோக்குடையமலையை உன்ன உன்னத் துக்க நீக்கத்துக்குரிய தியானம் தானே கூடும். மலையே தியான மயமாக விளங்குவது. அது தன்னை அணைவோரையும் தியான மயமாக்கும். ஆதலால் மலை தியானத்துக்குச் சாலச் சிறந்ததாகிறது.

214. ஓய்ந்த நேரங்களில் தியானத்துக்கு மக்கள் மலைக்குச்செல்வது நலம்; (கடலடுத்த மலையை நாடுவது மிகச் சிறப்பு). மலைமீது ஏறி நின்று இயற்கை அன்னை வழங்குங் கோலங்களைக் கண்டு கண்டு, உன்னி உன்னி, அவைகளில் ஊன்றி ஊன்றி, ஒன்றப் பயிலல் வேண்டும். காலையில் செங்கதிர் பரப்பி நீலக் கடலில் எழும் இளஞாயிற்றை நோக்குவோம்; உன்னுவோம்; அதில் இரண்டற மூழ்குவோம்; மூழ்கித் தெளிந்தெழுந்து அஞ்ஞாயிறு நினைவுடன், வெயிலை நிலவாக்குமாறு பரந்து விரிந்து நிற்கும் ஒரு பசு மரத்தடியில் சேர்வோம்; சேர்ந்து நாலு பக்கங்களிலும் உலவி உலவி, உதிர்ந்த கனிகளை யுண்டு, அருவி நீர் அருந்தி, ஓரிடத்தில் அமர்வோம். இயற்கை அன்னை புலன்களுக்கு விருந்து அளிக்கிறாள். தென்றலின் வீச்சும், அருவியின் முழவும், மயிலின் ஆட்டமும், குயிலின் கூவலும், வண்டின் பாட்டும், மலரின் மணமும், மானின் துள்ளலும் பிறவும் புலன்களுக்கு விருந்தாகின்றன. அவ்விருந்து நெஞ்சை ஒருமையில் நிறுத்தும். அதனால் அமைதி கூடிக்கிடப்போம். பகல் கழிந்த பின்னை மாத்தடியினின்றும் வெளிப் போந்து இயற்கை அன்னையின் பெருங் கோலத்தை நோக்குவோம். நாலு பக்கங்களிலும் பசுமை உருகி உருகிப் பெருகிப் பெருகிப் பாய்ந்து ஓடி இழிதருங் காட்சி நம்மை வயப்படுத்தும். பசுமைக் கடலில், மூழ்குவோம். அப் பசுமைக் கடல், தன்னில் மூழ்கிய சிந்தையை நீலக்கடலில் புகுத்தும். அதன் கண் தோய்ந்து இன்புறும் வேளையில் தண்ணிலவு பொழிந்து வெண்டிங்கள் காட்சியளிக்க முந்துகிறது. பறவையொலி கேட்கிறது. கால் நடைகளின் மணியோசை கேட்கிறது. அந்திவான் செம்மையில் ஞாயிறு பொலிகிறது. ஒருபால் திங்களும் மற்றொருபால் ஞாயிறும் நேர்பட வழங்குங் காட்சியைக் காணும் கண்ணன்றோ கண்? அக் காட்சியில் படியும் நெஞ்சமன்றோ நெஞ்சம்? வெண் நிலவு பொழிந்த வண்ணமாயிருக்கிது. விண் மீன்கள் ஒளிர்கின்றன. நீலவான் அமைதியில் நெஞ்சம் முட்டுகிறது. இவ்வாறு இயற்கை அன்னையின் பலதிறக் கோலங்களில் நெஞ்சம் பதியக் கீழிறங்குவோம். கடலுடுத்துப், பசுமை போர்த்து, வான் முடிபணிந்து, இருகதிர் விழித்து நோக்கும் இயற்கை அன்னையின் அழகுவடிவம் மனதில் நின்று நின்று அமைதியூட்டும். அவ்வழகு வடிவைத் தியானிப்போம்; தியானித்த வண்ணமாயிருப்போம்.

215. கீழிறங்கி வாழ்வில் தலைப்படும் வேளைகளிலும் இயற்கைத் தியானத்தை மறத்தலாகாது. இடையிடை மறப்பு நேரினும் நேரும். அம்மறப்புக்கு இரையாகாதவாறு காப்புத் தேடுதல் வேண்டும். இதற்கு என் செய்வது? கருத்தில் நிலவும் இயற்கைக் கோலங்களைப் பாட்டாக எழுதவும் ஓவியமாக வரையவும் பயிலுதல் வேண்டும். இப்பயிற்சி இயற்கைத் தியானத்தை ஓம்பும். இயற்கைத்திருக் கோலங்களை முன்னோர்களும் காவியங்களிலும் ஓவியங்களிலும் இறக்கிவைத்துள்ளார்கள். அவைகளை ஆய்ந்து சிந்தித்து அவைகளில் ஈடுபட்டு ஒன்றுவதும் இயற்கைக் கோலங்களுடன் உறவு கொள்வதாகும். காவிய ஓவியங்கள் இயற்கையின் கூட்டுறவுக்குப் பாலம்போலத் துணை செய்வன. காவிய ஓவியங்களும் இயற்கை வழிபாட்டிற்கென ஏற்பட்டன என்று கூறல் மிகையாகாது.

216. காவிய ஓவியங்களை இயற்கைக் கோலத் தத்துவ நுட்பங்களின் அறிகுறி என்ற உணர்வுடன் கொள்ளுதல் வேண்டும். அவ்வாறின்றிக் காவியச் சொல்லையும் ஓவியப் பிண்டத்தையும் பொருளாக்கொள்வது தவறு. அது, விக்கிரக ஆராதனையாக முடியும்.

217. எங்கு முள்ள இறையை ஒரு சிறிய செயற்கை உருவாக நினைந்து வழிபடுவது இறையை நிந்தனை செய்வதாகும். இவ்வழிபாடு அறிஞரால் மறுக்

கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மறுப்பின் நுட்பம் தெருத சிலர் காவிய ஓவியங்களை யே மறுக்கப்புகுகிருர். இதுவுந் தவறு.

218. இயற்கைத் தியானம் முதிர முதிர நெஞ்சில் இயற்கை இயல்கள் படிகின்றன. இயற்கை இயல்கள் பலப் பல. அவைகளின் உயிர்நாடியாயிருப்பது தனக்கென வாழாமை. இச்சீரிய இயல் நெஞ்சில் படிவதற்கு இயற்கைத் தியானம் இன்றியமையாததாகிறது.

219. இயற்கைத்தியானம் மக்களிடத்துள்ள தன்னலம் என்னும் விலங்கியல்பை வீழ்த்தித்தேய்த்துப் பரநலம் என்னும் தெய்வ இயல்பைப் பெய்து வளர்க்கும். இயற்கைத் தியானத்தின் முன்னர், நாடு மொழி வகுப்பு முதலிய வற்ருல் தோன்றும் பிரிவு உணர்வும், அவ்வுணர்வால் எழும் பொருமை பிணக்கு முதலிய இழிவுகளும் பொன்றும். எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல் கருதும் அன்புநிலையை இயற்கைத் தியானம் கூட்டும் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இயற்கைத் தியானத்தில் அமர்ந்து பார்க்கப் பார்க்க அதன் பெற்றி நன்கு புலனுகும்.

220. இயற்கைத் தியானம் அலையும் மனதை அமைதியில் நிறுத்தும். அமைதி, வாழ்விற்கு வேண்டற் பாலது. அமைதி கருவி கரணங்களிலும் நாடி நரம்புகளிலும் புகுந்துள்ள வெம்மையைப் போக்கித் தண்மை வழங்கும் அமிழ்தம். வெம்மை எரி பகை முதலிய தீமைகளை ஈனுவது. தண்மை அவைகளை நீக்கி அன்பு அருள் முதலிய நன்மைகளை நல்குவது. அன்பு அருள் முதலியன உடல் நலனுக்கும், உயிர் நலனுக்கும், பர நலனுக்கும் வேண்டுவன. இயற்கைத் தியானத்தால் அமைதியும் நல்லெண்ணமும் நல்லுடலும் பெறுதல் கைகண்ட பலன்.

221. இயற்கைத் தியானம் உலகில் பெருகப் பெருக மன்பதையே தூய்மையுறும்; சகோதர நேயம் ஆக்கமுறும். பல்லோர் பலகால் முயன்றும் கைகூடாத சீர்திருத்தங்களை எல்லாம் இயற்கைத்தியானம் விரைவில் எளிதில் வாழ்வில் நிலைபெறச் செய்யும். உலகை ஒழுங்குபடுத்தக் கற்றை கற்றை நூல்களும், பெரும் பெரும் மகாநாடுகளும், நீண்ட நீண்ட தீர்மானங்களும், கிளர்ச்சிகளும், புரட்சிகளும் வேண்டுவதில்லை; இயற்கைத் தியானம் ஒன்று சாலும்.

222. நாளடைவில் இயற்கையின் பல கோலங்களைத் தியானிப்பதில் படிப்படியே சிற்சில மாறுதல் நிகழும். இதற்கு இயற்கை அன்னையே துணை செய்வாள். அத்துணையுடன் நமது சிறு முயற்சியும் கூடின் விரைவில் நலன் விளையும். இயற்கையின் பலகோலங்களைப்பற்றிய தியானம் நாளுக்குநாள் படிப்படியாக மாறி மாறி, அது பெரிதும் ஞாயிற்றில் மட்டும் செல்வதாகும். இஃது இயற்கையின் போக்கு. நாமும் தொடக்கத்திலேயே ஞாயிற்றின் மீது சிறப்பாகக் கருத்துச் செலுத்துவோமானல், இயற்கையின் துணை எளிதில் கூடும்.

223. ஞாயிறு, சிந்தையில் நின்றுநின்று இயற்கையின் வேறு கூறுகளை யெல்லாம் நாளடைவில் தன் மயமாக்கும். இந்நிலையில் எங்கும் பரவியுள்ள இயற்கை ஒலி கேட்கும். அவ்வொலி ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வொரு விதமாகக் கேட்கும். ஒலி கேட்கும் நிலைக்கு மேல் இயற்கையின் காரியப் பாடுகளாக உள்ள பன்மைக் கோலங்கள், அவைகளின் காரணமாக உள்ள ஒருமை அழகொளியாகத் தோன்றித் தோன்றி மறைவுறும். அவ்வொளி பெருகி நிலைபேருக நிற்க நிற்க மன வுணர்வு முறை முறையே மாயும். மனஉணர்வு மாய்ந்ததும் தனித்த இறையின் தொடர்பு கூடும். அதற்குமேல் நேர்வது சொல்லுக்கடங்காதது. அதைச் சொல்லால் விளக்குவது அருமை.

224. இயற்கை அன்னையின் அருளால் மிக மிகச் சிலர்க்கே மன வுணர்வு கடக்கும் நிலை கூடும். பெரும்பான்மையோர்க்கு அந்நிலை எளிதில்கூடுவதில்லை.

அவர்கட்குக் குருமார்களுள் எவரே னும் ஒருவர் துணை செய்வர்.

225. குருநாதன் துணை எளிதில் கிட்டாது. அத்துணைக்கு நிஷ்காமிய நெஞ்சம் தேவை. நிஷ்காமிய நெஞ்சை வழங்கவல்லது இயற்கைத் தியானம். இயற்கைத் தியானத்தால் நிஷ்காமியத்தில் பண்பட்ட நெஞ்சம் உண்டாகும். அதற்கு மேல் குருநாதன் துணை செய்வான். இயற்கைத் தியானத்தால் நெஞ்சைப் பண்படுத்தாது குருநாதன் துணையைத் தேடுவது வீணேயாகும்.

226. சிற்சில காரணம்பற்றி இயற்கைத் தியானத்தில் ஈடுபடும் வாய்ப்புக் கூடப் பெறுதார், குருமார்களில் தமது கருத்துக்கு இனிய ஒருவரைத் தியானிக்கலாம். அத்தியானமும் இயற்கை ஒலியையும், ஒலி வழி ஒளியையும் வழங்கி மனவுணர்வை அழிக்கும்.

227. இயற்கை வாயிலாகவும், குரு வாயிலாகவும் உயிர்களின் தியானத்தை ஏற்கும் இறை ஒன்றே.

228. இயற்கைத் தியானத்தின் முதிர்ச்சியால் குருதரிசனம் பெற்று மேல் நிலையடைவது பெரும்பான்மை. குருதரிசனமின்றி அந்நிலை அடைவது சிறு பான்மை.

229. மனவுணர்வு உள்ளவரை இறைவனை இயற்கை வாயிலாகவோ குரு வாயிலாகவோ தியானிப்பது சிறப்பு. மனவுணர்வு கடந்தபின்னை இறையுடன் தனித்த தொடர்பு கொள்ளும் ஒரு பெரும் நிலைகூடும்.

230 மனவுணர்வு கடந்ததும் கூடுவது அமலயோகம். அது குருவருளால் கூடுவது.

231. குருவருள் பெற்றபின்னை உள்ளொளி என்னும் ஆன்மசக்தி எழும் ஒரு நிலை கூடும். அந்நிலை அடைந்தோர்க்கு இயற்கையும் ஏவல் செய்யும்.

232. சத்திஜீன உணர்த்தற்குரிய மார்க்கமாக நின்று துணைசெய்வது இயற்கை என்பது அறியற்பாலது.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்.

(தொடரும்)

புதுயுகப் புலர்ச்சி

பொன்னொளிர் புதுயுகம் பூத்தது வெற்றி!
பொங்கிப் பொலிகுது மங்கள சக்தி!
மண்ணிட ரற்றது! விண்ணர சுற்றது!
மாநிலத் தெய்வங்காள் வாருமின்!
வாழ்வினை யோகத்திற் சேருமின்!

சீர்கெடும் வேற்றுமைப் போர்கெட் டொழிந்தது
ஜீவனிற் சோதித் திருவருள் பொழிந்தது!
பார்வினை யாடலோர் பசுபதி யாடலே
பந்தனை நமக்கில்லை வாரீர்!
பரசுக வெளியினிற் சேரீர்!

சச்சிதா னந்த வளத்திரு நாட்டினில்
சமரஸ சுத்த சுதந்திர வீட்டினில்
அச்சமிரு ளின்றி யமராய் வாழலாம்!
ஆத்மாத்ம தீரரே வாருங்கள்!
ஆத்மக் கனல்பெறச் சேருங்கள்!

உண்மைகண் டின்மையி லுறங்கிடப் போகுமோ?
உய்வழி யறிந்தபின் வெய்துற லாகுமோ?
திண்மை யிருந்துந் திகைத்திட லழகோ?
தெய்வ மிங்குள்ளது வாரீர்
சிந்தித்துள் ளுறவினிற் சேரீர்!

சுத்தானந்தபாரதி.

நமது நாட்டில் வழங்கும் பழங்கதைகள்

[திரு. சோமசுந்தர தேசிகர்]

நாம் சிறு பிள்ளைகளாக விருக்கும் போது பள்ளியிற் படிக்கையில் யானையைக் கண்ட குருடர் என்ெறாரு கதை படித்திருக்கிறோம். நான்கு குருடர்கள் சேர்ந்துகொண்டு யானையைப் பார்க்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். அருகிலிருந்த ஒருவர் அவர்கள் மேல் பச்சாதாபங் கொண்டு யானையிருக்கு மிடத்திற்கு அழைத்துப் போய் யானையைக் காட்டினார். குருடர்கள் யானையைத் தொட்டுத் தடவிப் பார்த்தார்கள். குருடர்களுக்குக் கண் இல்லையல்லவா? அவர்கள் ஒரு பொருளைத் தொட்டுத் தடவிப் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியா தல்லவா? அதனாலே ஒருவன் காதைத் தடவிப் பார்த்தான். அது முறம்போலப் பெரிதாக இருப்பதாக அவன் அறிந்தான். மற்றொருவன் காலைத் தடவிப் பார்த்து அதுவீடுகளில் அரிசி முதலாயின குத்த உதவும் உரல் போலப் பருத்திருக்கக் கண்டான். வேறொருவன் முகத்தைத் தடவிப் பார்க்க அது நீண்டு தொங்கக் கண்டான். இன்னொருவன் யானையினது உடலைத் தடவிப்பார்க்க அது சுரசுரப்பாக விருப்பதாகத் தெரிந்து கொண்டான். இந்த நான்கு குருடர்களும் தனித் தனியே யானையினது உறுப்புக்களைத் தடவிப்பார்த்ததால் யானை அவரவர்கள் நினைத்த உருவத்தை யுடையதென நினைத்தார்கள். பிறகு நால்வருங் கூடிப்பேசிக் கொண்டிருக்கையில் அவரவர் எண்ணப்படி யானை யிருப்பதாக வாதாடினர். இவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த குருடில்லாத பிறிதொருவர் யானை குருடர்கள் கண்ட உருவெல்லாஞ் சேர்ந்து அமைந்தது என்று கூறி அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தினர். இதனை யொத்தே புத்த சாதகக் கதைகளில் ஒன்றுண்டு. அதனைக் கீழே எழுதுகிறேன்.

கிம்சுகோபம ஜாதகம்

காசியம்பதியிலே பிரமதத்தனென்று ஓர் அரசன் உலகை ஆண்டுகொண்டிருந்தான். அவனுக்கு நான்கு பிள்ளைக ளிருந்தார்கள். அவர்கள் சிறுவர்களா யிருந்த போது அசோக மரம் எவ்வாறிருக்கு மென்று பார்க்க விரும்பித் தேர்ப்பாகனிடம் கூறினர்கள். தேர்ப்பாகன் எல்லோரையும் ஒரே காலத்தில் காட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்க் காட்டாமல் ஒவ்வொரு பிள்ளையாகஅழைத்துக்கொண்டு போய்க் காட்டினன். மூத்த பிள்ளையை அழைத்துப்போய் மரம் பூப்பதற்கு முன் அரும்புகளோடு இருக்கும் நிலையில் காட்டினன். இரண்டாவது குமாரனுக்கு மரம் இலைகள் நிறைந்து பச்சைப் பசேலென்று இருக்கும் நிலையிற் காட்டினன். மூன்றாவது குமாரனுக்கு மரம் பூத்திருக்கும்போது காட்டினன். நாலாவது பையனுக்கு மரம் காய்த்துக் குலுங்கியபோது காட்டினன். இவ்வாறாக நான்கு பிள்ளைகளும் நான்கு விதமாக மரமிருக்கக் கண்டார்கள். அரசன் இவர்களை மரம், எவ்வா றிருக்கிறதென்றுகேட்டபோது ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் பார்த்த விதமாக இருப்பதாகக் கூறினர். அரசன் பிள்ளைகளைப் பார்த்து 'நீங்கள் மரம் எப்பொழுதும் எவ்வாறிருக்கும் என்று கேட்காததால் வந்த குறைவு; ஆதலால் எதனையும் நன்றாக விசாரணை புரிந்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்' என்று புத்திமதி கூறினன்.

தீண்டாமை ஒழித்தல்

[சென்னை இராயப்பேட்டை, வேதப்ர வசன மந்திரத்தில் 8-1-33-ல் திரு. **நாராயண துருப், M. A., B. L.,** அவர்கள் தலைமையில் **சிவத்தியானந்த மஹர்ஷி** அவர்கள் செய்த உபந்நியாசம்.]

அவைத் தலைவரே, அன்பர்களே !

தற்காலம் ஹிமஸ்ஸேது பரியந்தம் ஹிந்து சமூகத்தைக் கவர்ந்து ஆட்டி வைக்கும் பிரச்னை தீண்டாமை விலக்கு என்பதாகும். பலர் பத்திரிகை மூலமாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்களாகவும் இவ்விஷயத்துக்கு அநுகூலமாகவோ பிரதிகூலமாகவோ தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எவரும் அவ்விஷயத்தின் உண்மை நிலையை அறிந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. சாஸ்திரங்கள் எல்லாக்கட்சியார்க்கும் தங்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளை வற்புறுத்த வேண்டிய இடந்தந்து நிற்பன. அதனால் இத் தீண்டாமை ஒழித்தல் என்ற பிரச்னையையோ ஆலயப் பிரவேசம் என்ற பிரச்னையையோ சாஸ்திரங்களைமட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பரிசீலிப்பது போதாததாகும். ஸ்மிருதிகளில் வெளி முரணுகப் பலகொள்கைகளிருப்பினும் வேதத்திலும் ஆகமங்களிலும் நம்மையெல்லாம் ஒரு சமூகமாகக் கூட்டிவைக்கும் சில பொது தர்மங்கள் கூறப்பட்டுள. அப் பொது தர்மங்கள் எவை? நாம் எப்படி ஹிந்துக்களென்று ஒரு கூட்டத்தினராகச் சேர்த்தழைக்கப்பெற்றோம்? நம்மை ஹிந்துவாக உடனெண்ணி நோக்குதற்கு ஏதாவது கொள்கைகள் நம்மை யாள்கின்றனவா? அல்லது நாம் சதா ஒருவரோடொருவர் போராடிக்கொண் டிருக்கும் பல பிரிவினர்களின் கலப்பா? இப் பிரச்னைகளை ஆழ்ந்து நோக்கி ஆராய்வோமானல், சிலகொள்கைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஒற்றுமைப்பட்டு வாழும் சமூகம்தான் நமது சமூகமென்றும், நமக்குள் உள்ள பேதங்களெல்லாம், உண்மையில், தீர்க்க வைஷம்யத்தைத் தரும் பேதங்கள் அல்லவென்றும் தெரியவரும்.

பல்லாயிர வருஷங்களாகப் பிற நாடுகளிலிருந்து வந்து நம்மை எதிர்த்துப் பாழாக்க முயன்ற சத்துருக்களின் வாதைகளை யெல்லாம் கடந்து மிளிர்ந்த இவ் ஹிந்து சமூகமானது, வழக்குத் தீர்ப்புகளும் நவீன சட்டங்களுமாகிய அகப்பகையால் தற்காலம் வாதனை பெற்று வருந்துகிறது. சிலசில விசேஷத் திறமைகளை வெளிப்படுத்திய மாந்தர் செய்த சிறப்பு நடத்தைகளைப் பின்வரும் ஸந்ததியார் உணரவேண்டுமென்பதற்கு ஓர் அடையாளமாகக் குறித்து வைக்கப்பட்ட ஸ்மிருதிகளுக்குப் பதிலாக, சுயநலம் பாராட்டும் மாந்தர் சிலருக்கு அவர்களது விஷமச் செய்கைகளுக்கு இடம் கொடுப்பவையும், மனிதனுடைய சுயேச்சா வளர்ச்சிக்குத் தடையானவையுமான இந்நியாயத் தீர்ப்புகளென்ற நவீன கருவிகள் புற்றீசல்போலப் புறப்பட்டு வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. இதை நினைக்கும்போது ஒருகதை நினைவுக்கு வருகிறது.

யமன் ஒரு பிரதான மந்திரியை நியமிக்க விரும்பியபோது, அம்மை, கோமாரி, வாந்திபேதி முதலிய கொள்ளை நோய்கள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டனவென்றும், ஆனால் ஜனங்கள் அவற்றின் கொடுமையை யுணர்ந்து உடனே தக்க வைத்திய சகாயத்தை நாடி அப் பெரு நோய்களை வர வொட்டாமல் தடுத்துவிடுவார்களாதலின் அவற்றிற்குப் பிரதான மந்திரி உத்தியோகம் கொடுக்க அவன் மறுத்தானென்றும், அமிதம் சென்று, தான் ஒருவனறியாமலே அவனுள்ளத்தில் புகுந்து அவனுக்கு அளவுகடந்த ஆசையை யூட்டி அவனைக்கொல்லும் சக்திபடைத்துள்ள விஷயத்தைத் தெரிவிக்கவே, அவ்வமிதத்தையே பிரதானமந்திரியாகத் தெரிந்

தெடுத்து வைத்துக்கொண்டா னென்றும் சொல்லுப.

தற்காலம் இந்து சமூகமானது வைதிக உலகமென்றும் லௌகிக மென்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒன்று பண்டைய ஸ்மிருதிகளை ஆதாரமாகத் தேடி நிற்பதும், மற்றொன்று ஹைகோர்ட்டு நியாயத்தீர்ப்பு மூட்டைகளைப் புரட்டிப் பார்ப்பதுமாக விருக்கின்றன. இவ் விரண்டுவகை ஆதாரங்களிலும் இந் நியாயத்தீர்ப்பு மூட்டையே பழைய ஸ்மிருதிகளைக் காட்டிலும் நமது சமூக முன்னேற்றத்துக்குப் பெருந்தடையாக விருக்கின்றது. ஏனெனில் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட வித்தியார்த்திகள், பிராஹ்மண ஒழுக்க நிர்ப்பந்தமாகக் குறிக்கப்பட்ட விதி விலக்குகளை அவர்களது ஸமூகச் சிறப்புத் தன்மைகளாக்கித், தங்கள் அறைகுறையான பழைய ஸ்மிருதி உணர்ச்சியாகிய செடியில், புதுக் காலத்துத் தோன்றிய மேனாட்டு நாகரிக மென்னும் ஒட்டினைக் கட்டி, அம்மூட்டையைப் பலப்படுத்தி வைத்துச் சென்றுள்ளார்கள்.

உலகத்து எங்குப் பார்ப்பினும் இத்தகைய ஸ்மிருதிகளும், வழக்குத்தீர்ப்புகளும் ஜனங்கள் தங்கள் காரியங்களைத் தாங்களே பார்க்கமுடியா திருக்கும் வரையில்தான் உபயோகப் படுபவை என்ற உண்மை வெளியாகிறது. இவ்வாதாரங்களின் வலிமையினால் ஒரு ஜாதியாவது ஒரு தேசமாவது வலியிழந்து நொறுங்கி அழிந்துபோதல் என்றநிலை ஏற்பட்டால், அந்தஜாதி அல்லது தேசத்து அங்கத்தினரா யுள்ள மக்கள் அனைவரும் ஒன்று போல எழுந்து, அவ்விதத் தடையை விலக்கி, மாறுபட்ட அற்றைய காலநிலைக்குத் தக்கவண்ணம் புது ஏற்பாடுகளைக் கடவுளைப்போலச் செய்து அமைத்துக் கொள்ளும் சுதந்தரம் உள்ளவர்களாவார்கள். அப்படி மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதில் அம் மாற்றமானது ஒரே பெரும் புரட்சியாகத் தோன்றாதபடியும் ஜனசமூகத்தின் சுகவளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக விருக்குமாறும் செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.

சாஸ்திரமும் ஸ்மிருதிகளும் முரண்பட்டுள்ளன வென்னின் அவை முரண்பட்டிராமல் தீரா. எவ்வளவோ நீண்ட காலமாக அவ்வக் காலத்துக் கேற்றவாறு தங்களை மாற்றி அபிவிருத்தியையடைந்த ஜனங்களின் சமூகத்திலுள்ள அவை வேறு மாதிரியாக எப்படி இருக்கமுடியும்? அதனால் நான் இப்பொழுது பேசும் விஷயத்துக்கு ஆதாரமாக மேற்கோள் தனித் தனியாகக் கூறப்போவ தில்லை. ஆனால் ஒருண்மையை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். வாசாகயிங்கரியமாக ஆயிரம் பிதற்றுவதிலும் ஒரு சாதனத்தை நடக்கையில் காட்டுவது பெரும் பயனளிப்பதென்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். இன்று இவ்விஷயமாக நான் பேசுபவை, சென்ற ஐம்பது வருஷ காலமாக நான் இவ் விந்து சமூகத்திலிருந்து, அதிலுள்ள நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, அவ்வுணர்ச்சியிலேற்பட்ட அநுபவ மொழிகள் என்பதை மாத்திரம் எடுத்துரைத்து விஷயத்தைத் தொடங்குகிறேன்.

இப்போது பேசும் விஷயத்தின் தெளி வுணர்ச்சிக்காக அதனை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிப்போம்.

1. வேதகாலத்தில் அல்லது நிறுத்துரைக்கின் வேதங்களின் அபிப்பிராயப்படி நமது சமூகத்தை நடத்திவந்த கொள்கைகள்.

2. இப்பொழுது நாம் மறந்துவிட்ட அல்லது மறந்து கொண்டுவரும் ஆகமங்களின் அபிப்பிராயத்தின்படி நம்மை நடத்திவந்த கொள்கைகள்.

3. ஹிந்து சமூக ஒற்றுமைக்காக ஏற்பட்ட கொள்கைகள்.

4. இப்பாரத நாட்டின் கோயில்களின் அமைப்பும் அவற்றை யாளும் விதிகளும்.

5. நமது தற்காலக் கடமை.—எனப் பிரித்துப் பார்ப்போம்.

முதலாவதாக வேதகாலம் அல்லது வேதக் கோள்கைகள்

வேதக் கொள்கைகள் ஏற்பட்ட காலத்து ஜாதிப் பிரிவினைக ளில்லை. ஆனால் ரிக்வேதத்தில் பஞ்ச ஜனங்கள், பஞ்ச க்ஷிதயர்கள், பஞ்சகர்ஷண்யர்கள், பஞ்சகிருஷ்டயர்கள், பஞ்சவிசர்கள் என்ற பதங்கள், ஐவகை நாகரிகவகுப்பினர் அல்லது மாந்தர், ஐவகை நிலத்தினர், ஐவகைத் தொழிலர், ஐவகை வாழ்க்கையர் என்னும் பொருள்களில் உபயோகிக்கப்பட் டுள. வேதத்தை ஆழ்ந்து படித்து நோக்கின் நாடானது குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என வகுக்கப்பட்டிருந்த தென்றும், அவ் வைவகை நிலங்களில் வசித்தவர்களையே (பஞ்ச க்ஷிதயர்கள்) ஐவகை நில்த்தின ரென்று சொன்னார்க ளென்றும், இவ்வகுப்பையே தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்கள் விரித்து விளக்கிப் போந்தன என்றும் வெளியாகும்.

வேதக் கொள்கைகளின்படி அநுஷ்டித்து வந்த ஜனங்களுக்குப் பரதர்கள் என்ற மலை நாட்டினர் உதவி செய்த காரணத்தினால் அப் பாதரை நாகரிகசமூகத்திற் சேர்த்துக் கொண்டதாகக் கூறும் ஒரு பதிகம் ரிக்வேதத்தில் காணப்படுகிறது. அதுபோலவே, யதுக்கள், துர்வசர்கள், துருஹ்யர்கள், அனுக்கள், புருக்கள் என்று ஐந்துவகுப்பினர்நாகரிகம் பெற்று விளங்கின ரென்றும் கூறப்பெற்றுள்ளது. மேற் சொன்ன பஞ்சஜனர்கள் முதலிய பதங்கள் வரும்போதெல்லாம் ஸாயணர் என்ற வேதபாஷ்யகர்த்தா நான்கு வருணத்தினரும் நிஷாதர் (வேடர்) ஆகிய ஐந்தாவது வகுப்பினரும் என்று பொருள் கூறுவர். அது அவ்வளவு பொருத்த மானதல்ல; ஏனெனின் வேதகாலத்தில் இப்பொழுது கருதப்பட்டு அநுஷ்டிக்கப்படுவதுபோன்ற ஜாதிப் பாகுபாடு ஏற்படவில்லை.

நான் இவ்விடத்து ஒருவிஷயம் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது, ராமர் காலத்தில் இச் சாதி வகுப்பு இல்லை என்பது. ஏனெனில் கிருஷ்ணன் கீதையில், "குணத்தையும் கர்மத்தையும் முன்னிட்டு நான்கு வருணங்களும் என்னால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டன" என்கிறார். அப் பிரிவினையும், பிறப்புரிமையாக வில்லாமல், குணபேதமாகவும், தொழிற் பிரிவினையாகவும் கற்பிதமாகக் கொள்ளப்பட்டது. தற்காலத்து மேல் நாட்டில் பிரபுக்கள் என்றும் சாதாரண மாந்த ரென்றும் பிரிவுபட்டு ஒருவகுப்பினர் மற்றொரு வகுப்பினராக மாறலாமென்ற நிலையிலிருப்பது போல, நமது சமூகத்தினிடமாக அமைந்து கிடந்தது. ராமர் காலத்து இச் சாதிப்பிரிவினை இல்லை என்பது நிச்சயம். கௌஸல்யை குகனை ராமனோடு உடன்எண்ணி ஐந்தாவது புதல்வராகக் கொண்டதும், ராமனும் சுக்ரீவன் விபீஷணன் முதலியோரை ஆறாவது ஏழாவது சகோதரர்களாக உடன் கொண்டதும் கருதத்தக்கன. ஜடாயுவுக்குப் பிதிர் கடன் செய்த ஒன்றே ஜாதிபேத மில்லையென்பதை விளக்கப்போதுமானது. ஆகவே இச்சாதிவகுப்பு என்பது இற்றைக்கு 5000வருஷங்களுக்குமுன் நம் சமூகத்தினிடைப் புகுந்த தொன்றாகும். அதுவும் பிறப்புரிமையாக விராமல் குணத்தாலும் தொழிலாலும் கொள்ளப்பட்ட தொன்றாகும்.

ஆனால் ரிக்வேத ஸம்ஹிதையில் (இது இற்றைக்குச் சுமார் ஐயாயிர வருஷங்களுக்கு முன்பு ஜனமேஜயனது காலத்துச் சௌநகரால் தொகுக்கப்பட்டதென அறிக.) பத்தாவது மண்டலம் 90-வது சூக்தமாகப் புருஷஸூக்தம் என்ற பெயரில் ஒரு சூக்தம் ஹிந்து புருஷனது அவயவமாகப் பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் நாகரிக வாயிலாக அமைக்கப்பட்டுள்ள சங்கதி குறிக்கப்பட்டுளது. 'வேத புருஷனது அச் சரீரத்திற்குப் பிராஹ்மணன் முகமாக நிற்கிறான். க்ஷத்திரியன் பலமாகவும், வைசியன் போஷகனாகவும், சூத்திரன் தொழிலாளியாகவும் தோன்றியுள்ளார்' என்றிருக்கிறது. இச் சூக்தத்தில் பஞ்சமர் என்ற பதமே உபயோகிக்கப்

படவில்லை என்பதறிக. இவ்வேற்பாடு ஆரியன் எங்குச் சென்றாலும் அங்கங் கேயுள்ள ஜன சமூகத்தை நாகரிகப் படுத்துவதற்காகத் தனக்குள் ஏற்படுத் திக்கொண்ட கட்டுப்பாடாகும். கர்க்கர் பாக்ட்ரியாவுக்குச் சென்றபோது ஆயி ரம் பிராஹ்மண குடும்பங்களைச் சிருஷ் டித்துக்கொண்டு தமது வைதிக காரியங் களை நடத்தினரென்று சொல்லப்படு கிறது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள பெருங் குடிகள் பிரஹத்சரண மென்ற பிராஹ் மணத் தன்மையைப் பெற்றது அகஸ் திய முனிவராலென்பது யாரும் அறி யக் கிடப்பது. தென்னாட்டுத் திரு மேனி வைஷ்ணவர்களை அறியாதார் யார்? இரண்டாவது அகஸ்தியர் என் னும்படி தோன்றிய இராமாநுஜ ருடைய சிருஷ்டியன்றோ இவர்கள்? அதனால் எவனும் தன்னுடைய வாழ் நாளின் எந்தப் பகுதியிலும் இந்த நான்கு பாகுபாடுகளுள் ஒன்றாக மாற லாம் என்பதாகிறது.

'ஜன்மனா ஜாயதே சூத்ரஹ, கர்மணா ஜாயதே த்விஜஹ, வேதக்ஞானந்து விப் ராணாம் பிரஹ்மக்ஞானந்து பிராஹ் மணாஹ' என்ற சுலோகமானது தற் காலம் பிறழ்வாகப் பொருள் படுத்தப் பட்டு வழங்கப்படுகிறது. அதன் உண் மைப் பொருளைச் சற்றுக் கவனிப் போம்.

இச்சுலோகத்துக்கு அக்காலத்திலே யேஒரு பேருரை விரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரியத்திலுள்ள பதங்களுக்கும் வாக்கி யங்களுக்கும் பின்வருபவர் அறியாமை யால் தப்பர்த்தம் செய்து விடப் போகி றார்களென்று பயந்தே, திருவள்ளுவர், 'பிறப் பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்; சிறப் பொவ்வா, செய் தொழில்வேற்று மையான்,' என்று கூறினர். அதாவது, பிறப்பு மட்டிலாக நோக்கும் போது எல்லா உயிர்களும் (மனிதர்களும் என்றபடி) சமானமானவர்க ளென்றும், ஆனல் அவரவர்கள் செய்யும் தொழில் வேற்றுமையினல் அவரவர்களது விசே ஷத்தன்மைகள் ஏற்படுகின்றன வென் றும் கூறினர். இதுவே, மேல்சுலோ கத்தின்முற்பாதியின் உண்மைப்பொரு ளாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவருணா சிரமி, குறளாசிரியர் ஜாதிதர்மம் அல் லது பிறப்பொழுக்கம் என்ற ஒன்றை ஒப்புக் கொண்டிருப்பது தெரியுமா வென்பர்.

'மறப்பினும் ஓத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப் பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்'

என்பதன் பொருளென்ன என்றுகேட் பர்.

ஆனல் இக்குறள் முன் குறளோடு மாறுபட்டதல்ல. பார்ப்பான் பிறப் பொழுக்கம் குன்றக்கெடும் என்பதனல் ஒரு சமூகத்துக்குப் பிறப்புரிமை உண் டென்பது ஏற்பட்டு விடாது. ஈண்டு பார்ப்பான் என்பது திருஷ்டா என் பதன் நேர் தமிழாகும். மண்டல திருஷ்டாக்களாகவும், சூக்த திருஷ் டாக்களாகவும், தனி இருக்கு திருஷ் டாக்களாகவும் இருந்தார் முற்காலத் துப் பலர். ஒரு திருஷ்டாவாகிய ரிஷி தன் புத்திரனுக்கு ஒரு ராஜகன்னி கை யைக் கேட்டபோது, அப்பெண்ணின் பிதா தன் மனைவியைக் கேட்க, அவ்வி ராணி, "பிதா மந்திர திருஷ்டாவாக விருக்கும்காரணத்தால் நமதுபெண்ணை அவன் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கமுடியாது. பிள்ளையும் மந்திர திருஷ்டாவாக வான பின் கொடுக்க நான் இசைவேன்." என்று கூற, அவ்விருடியின் புத்திரன் அப்படியே ஒரு தேவதையைப் பிரார்த் தித்துத் திருஷ்டாவாம் தன்மையைப் பெற்றானென்றும், அதையறிந்த அப் பெண்ணின் தாய்தந்தையர் அவனிடத் துத் தாமே வலுவில் அப்பெண்ணை யழைத்துப் போய்க் கன்னிகா தானம் செய்து கொடுத்தனர் என்றும் ரிக்வேத த்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனல் ஏற் படுவது என்ன? பார்ப்பானை ஒருவன் தன் மகனும் ஒரு திருஷ்டாவாக வாகப் பார்க்க வேண்டுவது அவசிய மென்று ஏற்படுகிறது. தற்காலத்துப் பிராஹ் மணர்கள் தங்கள் பிராஹ்மணீகம் தங் கள் பிறப்பால் வந்த தென்று தருக்கி இழிதொழில்களைச் செய்து நிற்பதற்கு

இக்குறள் இடந்தருவ தாகுமா? அல்லது அங்குக் கூறப்பட்ட 'பார்ப்பான்' என்னும் சொல்தான் வருண தருமத்தினரது நான்கு ஜாதிகளில் ஒன்றுகுமா? இப் பார்ப்பானென்ற உயரிய தன்மை, கருடப் பார்வை பார்ப்பதும், தன்மார்பைத் தானே பார்த்துக் கொண்டு கர்வப்படுவதும் ஆகாது. "ஸ்வாத்யாய ப்ரவசனப்யாம்ந ப்ரமதிதவ்யம்" என்ற வாக்கியப்படி, தான் வேதத்தை அல்லதுமுன்னிருந்தமுதல் நூலை ஓதுவதும், பின்னர் அவற்றை மற்றையோருக்கு எடுத்துச் சொல்லுவதுமே திருஷ்டாவென்ற பார்ப்பானது முதற் கடமையாகும். அம்மாதிரி பார்ப்பானுன ரிஷியின் குடும்பத்திற் பிறந்த ஒருவன் தானும் ஓத வேண்டும்; பிறருக்கு அதனைச் சொல்வதாகிய ஒழுக்கத்தையும் பிறப்பினுற் பெற்றதாகக் கொண்டு நடக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அசதியாடி விடுவானுயின், அவன், நிலைகெட்டுப் பிரஷ்டனுவான் என்றுர் அக்குறளில். அதனுல் ஒவ்வொரு ரிஷியாகிய பார்ப்பானும் தன்மகாரை ஓதுதல் ஓதுவித்தல் என்ற இருதொழிலிலும் பழக்க வேண்டியது கடன் என்ப தாயிற்று. அதைவிடுத்து ஒருபிதா அந்த திருஷ்டாவென்ற நிலைக்கு வேண்டிய கல்வியைத் தரத் தவறுவா னுயின், அப்பிள்ளை நிலைகெட்டுத் தட்டழிந்து போவான் என்பதை நாயனுர் தமது வேதவுணர்ச்சி கொண்டு வற்புறுத்தினுர். ஆகமங்களும் இம்மாதிரி ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் கூறிற்றேயன்றி ஒரு சமூகத்துக்குப் பிறப்புரிமை என்று தற்காலத்தவர் போராடுவது போல எங்கும் கூறவில்லை. "குலத்துக் கொரு தொழிலும் கூர்பசிக்கு மற்றோர் நலத்த முரண் நடையும் நண்ணேம்," என்றுர் கவி. இதனுல் ஏற்பட்டது என்ன? எல்லாரும் பிறப்பினுல் ஏவல்தொழில் செய்யக் கூடிய வேலையாளர்க ளாகவே பிறக்கிறுர்கள். சிலர் சிறப்புத்தொழில்களைக் கற்றுச் சிறப்புத் தொழிலாளர்களான துவிஜர்கள் ஆகிறுர்கள். பதினெட்டுத் தொழிலாளிகள் என்று நம் சமூகத்தில் வழங்கிவந்த அத்தனைதொழிலாளர்களும் துவிஜர்களே. இந்தத் துவிஜனே வேதமோதின்விப்பிரன் அல்லது மேதாவியாகிறுன். அப்பொழுது அவனுக்குத் தொழிலாளி என்ற நாமம் போய் விப்பிரன் என்ற நாமம் ஏற்படுகிறது. இவ் விப்பிரன் சமூக சேவைக்காக அபிச்ரவண மந்திரங்களை மட்டும் படித்து ஒப்புவித்து வந்த துவிஜனைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ படி உயர்ந்தவனுகிறுன். விப்பிரனுன ஒருவன் புரோகிதத் தொழில் அல்லது உபாத்தியாயம் செய்தாலும் சாதாரணச் சிறப்புத் தொழிலாளிகளில் ஒருவனுக மதிக்கப்படமாட்டான். இவ் விப்பிரனென்ற நிலைக்கும் மேற்பட்ட நிலைதான் பிராஹ்மணன் என்ற நிலை. இதனையே நக்கீரர், 'யாவதும் கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்தாம் வரம் பாகிய தலைமையர்' என்றுர். இதிலிருந்து பண்டைக் காலத்து ஹிந்து சமூகத்தில் வாழ்ந்த மனிதரது உண்மையான மத வாழ்க்கை இன்னதென்பது வெளியாகும். அதாவது, கேவல உயிர்ப்பிராணியாகப் பிறப்பது, ஒரு சிறப்புத் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டு துவிஜனுவது, வேதங்களைக் கற்று மேதாவி(விப்பிரன்) ஆவது, கடைசியாக, ஸ்வாநுபூதியைப் பெற்றுப் பார்ப்பான் அல்லது தானே திருஷ்டா ஆவது என்பதாம். இந்நெறி எல்லாருக்கும் பொது. இந்நெறியில் ஒழுகிப் பார்ப்பானுனவனது மக்கள்இந்நெறியையே பின்பற்றுமாறு பார்க்க வேண்டுவது தந்தையின் கடனும். 'தந்தை மகற்காற்றும் உதவி அவையத்தின், முந்தியிருப்பச் செயல்.' அவ்வகைக் குடும்பத்தில் பிறந்த பிள்ளையும் தான் திருஷ்டாவாகி அவ்வகை யருளையாளும் தன்மையைப் புதுமாந்தரும் அடையுமாறு பார்க்க வேண்டியது அவனது பிறப்பொழுக்க மாகும். மேற்கூறியவற்றி லிருந்து, வேதகாலத்து அல்லது வேத ஒழுக்கப்படி, ஹிந்து சமூகமானது எப்படி உழைத்து வந்ததென்பதையும், எப்படிப் பார்ப்பான்

சாதாரண மக்கள் தொகுதியில் பரிணும நிலையில் முன்னேறுகிருனென்பதையும் காட்டினேன். இனி இந்த ஆதிகால நிலையிலிருந்து புத்தரால் கொண்டுதரப் பட்ட ஆகம காலத்தைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவேன். இது, இந்து மதவாழ்க்கையில் ஒரு புதுசகம் என்னலாம்.

இரண்டாவது ஆகம காலம் அல்லது ஆகமக் கோள்கைகளின்படி மாந்தர் ஒழுக்கம்

துதிநூல்கள் அதிகப்படவே சிற்சில காரியங்களைச் சாதிப்பதற்காகக் கடவுளோடு நேரிற்பேசிச் செய்கைகளை யாற்றும் வழக்கம் இக்காலத்து மாறலாயிற்று. யதேஷ்டமான நிலங்கள் தங்கள் கைக்குள் வந்து, ஒழுங்காய்க் கஷ்டப்பட அவசரமில்லாத சமூகவாழ்க்கை ஏற்படவே, இறைவனது அருளில் நேராக நின்ற வாழ்க்கை மாறிப், பழைய துதி நூல்களையும் முன்னோரது பாடல்களையும் பரிசீலிப்பதும், அவற்றிலுள்ள சந்தம் பயன் முதலியவற்றை நோக்கி அவற்றையே தங்களுக்கு ஏற்படும் சொற்ப கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கத்தக்க மந்திரங்களாகக் கொள்வதும் பழக்கமாக மாறின. இப் பழக்கமானது யாகம் யக்ஞம் முதலிய கர்மகாண்டச் செயல்களைச் சிருஷ்டிக்க ஏதுவாயிற்று. இச்செய்கையைச் செய்வோரிலும் இரு வகுப்பினர் ஏற்பட்டனர். ஒருவகுப்பினர் அந்நூல்களை யாதாரமாகக் கொண்டுநித்திய நைமித்திக கர்மங்களை விருத்தி செய்ய, மற்றொரு வகுப்பினர் அவற்றிலுள்ள தத்துவங்களைப் பரிசீலித்து எழுதத் தலைப்பட்டனர். அவ்வகைத் தத்துவ பரிசீலனைகளே பிற்காலத்து ஆரண்யகங்களென்றும் உபநிஷதங்களென்றும் விளங்கலாயின. தற்காலத்துள்ள கிளிப்பிள்ளைப் பாடமோதும் வைதிகர்கள் இவ்விரண்டையும் ஒரு சிறிது கற்றே, 'இவ்வளவே போதும். எங்கள் முன்னோர்களாகிய ரிஷிகள் எல்லா வற்றையும் எங்களுக்குத் தேடி வைத்திருக்கப் புதிதாக ஒன்றும் நமக்கு ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதில்லை' என்று கூறித்திரிகிருர்கள். ஆனல் அவர்களது முன்னோர்கள் தெய்வ வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய முறைகளைத் தெரிவித்துச் சென்ருர்களே யன்றிசமூக நிலையைப் பற்றி ஒன்றும் திட்டமாகச் செய்து போகவில்லை என்பதை இவர்கள் உணர்வதில்லை.

இக் கர்மகாண்டமும் யாகாதிகர்மங்களென்றும் உபாஸனையென்றும் இரண்டாகப் பிரித்துக் காட்டலாயிற்று. தற்காலம் இந்து மதத்துக்கு விரோதியாகக் கருதப்படும் புத்தரே யாகாதி கருமங்களின் பயனின்மையை நன்கு விளக்கி மாந்தரது மனநிலையைப் பண்படுத்தி யமைக்கக் கூடிய வேதாந்தக் கருத்துக்களாகிய உபநிஷதங்களுக்கு முக்கியதையை அளித்தவராவர். அவருக்கு ஜனங்கள் கூட்டமாக ஒற்றுமைப்பட்டு வாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் அதிகம். அதனல், அன்பையும் போது ஜன சேவையையும் முக்கியமென்று வற்புறுத்தி, யாகங்களால் கிடைப்பதாக வைதிகர்கள் கூறும் ஸ்வர்க்கம் மித்தை என்று பலவிதத்திலும் நிரூபித்துக் காட்டி, அறிவு நூல்கள் யாவருக்கும் பொதுவா யிருக்க வேண்டுமென்பதை விளக்கி, அவ்வன்புக்கொள்கையையும் ஜனஸேவைக் கொள்கையையும் விளக்கத்தக்க கதைகளையும் உபந்நியாசங்களையும் ஜனங்கள் பேசும் பாஷையிலேயே ஏற்படுத்திச் சென்றனர். ஏற்கனவே பிராஹ்மண்யமானது கர்க்கர், அகஸ்தியர் முதலியோரது முயற்சியால் விஸ்தாரமாகப் பரவிநின்றதென்று முன்பே காட்டினேன். இப்பொழுது புத்தர் உபதேசங்கள் அதைவிட அதிகமாகப் பரவுவதற்கு இவை கருவியாயின.

இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் ஆரியர்கள் விக்கிரக ஆராதனை செய்ததுண்டாவென்ற பிரச்நை அடிக்கடி எழுவது வழக்கம். (ரிக்வேதம் 4 - வது மண்டலம் 24 - வது சூக்தம் 9,10 ரிக்குக்கள்.) (ரி.வே. 8 - வது மண், முதல் சூக் 5வது செய்யுள்.) (ரி. வே. 8 - 100 - 3)

(ரி.வே. 10 - வது மண், 87 - வது சூக், 2,14) இவையெல்லாம் இந்திரனது விக்கிரகங்கள் பூஜை செய்வதற்காக விலைக்குக்கிடைத்தன என்பதை விளக்குவனவாம். ஒவ்வொரு கிரஹஸ்தனும் அவ்விந்திரப் பிரதிமையை வாங்கி இஷ்டதேவதாபூஜை செய்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. கல்கத்தா ஸர்வ கலாசாலைச் சரித்திர ஆசிரியர் அவினாச சந்திரதாஸரது "ரிக்வேத நாகரிகம்" என்ற நூலின் 144,145 - வது பக்கங்களைப் பார்க்க. இம்மாதிரி வணங்குவது அறிவாளிகளாயிருந்த ஒரு பகுதியாரால் ராட்சஸத்தன்மை என்று கடியப் பட்டிருப்பினும்,முற்றும் இல்லாமலில்லை என்பது தெரியவரும். தற்காலத்தும் ஒவ்வொரு ஹிந்துவினது கிருஹத்திலும் இஷ்டதேவதா பூஜை என்பது இல்லாமலில்லை. விநாயகனை மிருத்தினால் (புற்று மண்ணினால்). செய்து பூஜை செய்வதென்பது பழையகாலத் திருந்த வழக்கத்தில் மிகுந்ததாம்.

புத்தருக்கும் மகாவீரருக்கும் பிறகு இவ்விக்கிரக வணக்கம் நம் இந்துமதத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாயிற்று. போதி விருட்ச மென்ற அரச மரத்தடிகளில் தற்காலம் காணப்படும் விநாயக விக்கிரகங்கள், புத்தமதம் ஒழிந்த போது,அம்மரங்களடியி லிருந்த புத்தவிக்கிரகங்களுக்குப் பதிலாக அமைக்கப் பட்டனவாம். நிற்க :

மாந்தர் வானப்பிரஸ்த நிலையிலிருந்து ஆரண்யகங்களும் உபநிஷத்துக்களும் எழுதிவைத்தது போதாதென்று ஸந்நியாஸம் கொள்ளவும் தலைப்பட்டனர். இச் சந்நியாஸிகளைச் சாதாரண மாந்தரைப் போலக் கொளுத்துவது என்பது தவறென்ற அபிப்பிராயம் ஜன சமூகத்தில் ஏற்பட்டது. இத்தகைய சந்நியாசிகளுக் கெனவே சமாதிகள் கட்டப்பட்டன. இச் சமாதிகளைச் சுற்றித்தான், பெரிய மூர்த்தி, தீர்த்தம் தலம் என்பன ஏற்படலாயின. தற்காலத்து இந்தியாவிலுள்ள பேர்பெற்ற கோவில்களெல்லாம் இவ்வகைப் பெரியோரின் சமாதிகளே என்பதை அறியாதார் யார்? சிதம்பரம் திருமூலர், திருப்பதி கொங்கண ஸித்தர் சமாதி, இவை போல அநேகம் சொல்ல வருமாயினும் இவற்றோடு நிறுத்துகிறேன்.

உடனே மாந்தர் சரீர தத்துவ பரிசீலனை செய்யத் தொடங்கி அதற்கான உபநிஷத்துக்களை ஏற்படுத்தவே, ஆறு தாரங்களும் அவற்றிற்கு மேற்போந்த ஸஹஸ்ரார துவாதசாந்தங்களும் ஞானிகளின் கண்ணில் தோன்றலாயின. 'திருவளர் ஆரூர்மூலம் திருவானைக் காவே நாபி' என்ற திருவிளையாடல் பாட்டு இதனை நன்கு விளக்கும். இம்மாதிரியான எண்ணவெழுச்சி, தம் முன்னோருக்கென ஸமாதி கட்டிக்கொண்டு பூச்சார்த்திப் பூஜை செய்துவந்த சாதாரண ஜனங்களின் கையிலிருந்து அச் சமாதிகளைப் பறித்து ஆக்கிரமிக்கச் செய்தது. ஆகமம் என்ற பேரிலும், பொதுஜன நன்மை என்ற பேரிலும், வல்லாரா யிருந்த சமூகத்தினர், அச் சமாதிக் கோயில்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களினின்றும் பிடுங்கி, ஆகம சாஸ்திரமென்ற பெயரைக் கூறி அவர்களை விலக்கலாயினர். என்றாலும் சிற்சில விடங்களில் அச் சுவான்தாரர்களுக்குச் சில மரியாதைகளையும் கவுரவமாக அளித்துச் சென்றனர்.

"லோகாத் ஸமஸ்தாத் ஸுகினோ பவந்து" உலகமெல்லாம் சுகமாகவாழட்டும் என்ற அந்த அபார கருணை நிலை போய், உலகத்து மாந்தர்களை யெல்லாம் தன்னைப்போல் எண்ணித் தன்னறிவை அவர்களறிவாக்கி அவர்களையும் தன்னையொத்த அறிவு விசாலநிலைக்குக்கொண்டுவருவதென்ற பழக்கம் மாறி,ஸநாதன தர்மமென்றும், அத்தர்மம் பரவுவதற்காகத்தான் அப்புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களை ஸ்வான்தாரர்களது கையினின்றும் எடுத்ததென்றும், ஒருதேசத்தைக் காப்பாற்ற ஒரூரையும், ஒரூரைக் காப்பாற்ற ஒரு குடியையும், ஒரு குடியைக் காப்பாற்ற ஒரு மனிதனையும் அப்புறப்படுத்தி விலக்கி வைப்பது தருமந்தானென்றுங் கூறிக்கொண்டே, தங்களது சுயநலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும்

தங்களது ஆசைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும் மாந்தர் உண்மையான விக்கிரக ஸ்வான்தாரர்களை ஓட்டாண்டிகளாக்கலாயினர். என்றாலும் இவ்வைதிகர்களால் அழிக்கமுடியாத சிலசின்னங்கள் நாளதுவரை தொடர்ந்து வருகின்றன. விசால மனத்தோடு கட்டப்பட்ட நமது பழைய கட்டடத்தைச் சுயநலங்கருதி வாழ்ந்து, வைதிகத்தோல் போர்த்துச் சுயநலமே கருதிவாழும் இம்மாந்தரால் இடிக்கமுடியுமா? இராமேசுவரம்கோயில் பூஜாரிகளான பாண்டாக்கள் மைசூரிலிருந்துவந்த கன்னட பிராமணப் பூஜாரிகளுக்கும் கீழ்க்கரையிலிருந்த வலைய ஸ்திரீகளுக்கும் வழித்தோன்றல்களாவர். அவர்களே நாளைக்கும்கோயில் பூஜாரிகள். வைதிகக் கோஷ்டியார் அவர்களை விலக்க எவ்வளவோ முயன்றும் பயன்படவில்லை. ஒரு அவர்ணன் என்ற தீண்டாதவன் கங்கைக்குப் போகலாம். காசி விசுவநாதரைத் தானே பூஜிக்கலாம். அவன் யாத்திரி செய்து கொண்டு வந்த தீர்த்தத்தை ராமலிங்கத்திற்கு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டியது கட்டாயம். ஒரிஸ்ஸாவிலுள்ள பூரி அல்லது ஜகந்நாதத்துக்குச் செல்வோர் அங்குச் சமையல் செய்யலாகாது. அப்படிச் செய்தால் ஜகந்நாத ஸ்வாமிக்குத் தலைவலி வந்துவிடும். சமைத்துண்பவர்க்கு ஜுரம் வரும். அதனால் அங்குக் கோயிற் பூஜாரிகளாயுள்ள ஒட்ரமங்கலிகள் (அம்பட்டர்கள்) தரும் பிரஸாதத்தையே உண்ண வேண்டும். திருவிடைமருதூர் லிங்கம் ஒரு பறையனால் ஸ்தாபனம் செய்யப் பெற்றதானது பற்றி அவன் சந்ததியாரை ஆனைமேலேற்றி ஊர்வலம்வந்த பிறகே அவ்வூரில் உற்சவம் நடைபெறும். மேல்கோட்டை என்ற திருநாராயணபுரத்தில் இரண்டு நாள் அவர்ணர்கள் திருக்குளத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கோயிலுக்குள் சென்று ஸ்வாமி தரிசனம் செய்யலாம். இப்பொழுது விவாதம் நடக்கும் குருவாயூரென்ற க்ஷேத்திரத்திலும் தீயர்கள் ஸ்வர்க்கவாசல் ஏகாதசியன்று கோயிலுக்குட் சென்று ஸ்வாமி தரிசனம் செய்யலாம். இவை போன்ற திருஷ்டாந்தங்கள் எண்ணிறந்தன எடுத்துரைக்கலாம். காலமும் இடமும் இடந்தராமையால் இதனோடு நிறுத்துகிறேன்.

சிலவைதிகர்கள்,(தற்காலத்துபிராஹ்மணர்களையும் அவர்களது குறுகியநோக்கத்தையுடைய பிராஹ்மணரல்லாதாரையும் இவ் வினத்துச் சேர்த்துக்கொள்க) அவர்ணர்களுக்கு அல்லது தீண்டாதாருக்கெனத் தனிப்பட்ட கோயில்கள் அமைத்துக் கொடுக்கலாமென்றும் அதற்குத் தாங்களும் உதவி செய்வதாகவும் கூறுகிறார்கள். அக்கோயில்களுக்கும் ஆகம ஸம்ஸ்காரங்களையளித்தால் அவ் வவர்ணர்களை உள்ளே நுழையாதபடி அவர்களது ஆகமங்களே தடுத்து விடும். இதனால் என்ன ஏற்படுவது? எந்த வழியிலும் அவர்ணர்களைத் தூர ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்பதே இவர்களது அபிப்பிராயமென்று ஏற்படுகிறது. தீண்டாமை என்பது என்ன? அது தோலிலுள்ளதா? மாமிசத்திலுள்ளதா? உடையிலுள்ளதா? அது எங்கே இருக்கிறது?

ஒவ்வொரு பிராணியினிடத்திருந்தும் ஒருவித காற்று வீசுகிறதென்றும், தாழ்ந்த பழக்க வழக்கங்களையும் புலாலுண்ணல்முதலிய தீயவழக்கங்களையுமுடையவர் மேல் நின்று வீசும் காற்றானது அசுசிகரமானதென்றும் சொல்லுவது தனிப்பட்ட மாந்தருக்குப்பொருத்தமாகுமேயன்றி ஜனத் தொகுதிகளுக்குப் பொருத்தமாகாது. அதனாலேயே நம் முன்னோர் ஜாதிப் பாகுபாட்டை ஒரு தர்மமாக அல்லது ஒழுக்க நிலையாக வகுத்தனரேயன்றிச் சமூகத்தின் பிறப் புரிமையாக வகுக்கவில்லை.

''பாதியாய் அழுகிய கால்கையரேனும்'' 'ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்' ஈசுவர பக்தர்களாயின், 'அவர் கண்டீர் யாம் வணங்கும் கடவுளாரே' என்னும் வாசகங்கள் மிளிர்ந்து நிற்கும் இத்தேயத்து, இத் துர்நாற்றச் சுவாசிகள், அத் துர்நாற்றம் பிறப்பினு

லும், உணவினாலும் வந்ததென வாதிப்பது ஒரு சிறிதும் பொருந்தாது. ஒருவனிடத்திலிருந்து வெளியேறும் ஆகர்ஷண வித்வேஷண சக்திகள் அவனவனது உள்ளக்கிடையிலிருந்து வெளிப்படுவனவேயன்றி வேறில்லை. அப்படியிருக்க, ஒரு கூட்டத்தினரைப் புலையரென நாமம் சூடி அவரைக் கீழழுத்த முயல்வது ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கதல்ல. அம்முயற்சி நிலைத்து நிற்கவும்நில்லாது. ஸ்ரீவசன பூஷணம் என்ற நூல் பிள்ளை லோகாச்சார்யரால் செய்யப்பெற்று மணவாள மாமுனியினால் வியாக்கியானம் செய்யப்பெற்றது. இவர்களே ராமானுஜருக்குப் பிறகு சுமார் நூறு வருஷ காலம் பிராஹ்மணர்களைச் சிருஷ்டித்த கடைசிப் பெரியார். இக்காலத்தும் ஸௌராஷ்டிர ஸமூகமானது இந்நெறியில் ஈடுபட்டு நிற்பினும், மஹா ராஷ்டிர ஸமூகத்தைக் காப்பாற்றின ஸிவாஜி போன்ற ஓரரசன் அவர்களைக் காப்பாற்ற வில்லாத காரணம் பற்றி, அம்முயற்சி அறைகுறைப்பட்டுத் தவிக்கிறது. [அந்நூலை முக்கிய கிரந்தமாக உடைய தென் கலையாரும் இப்பொழுது தங்களையே பின் பற்றத் தொடங்கிவிட்டதாக வடகலையார் பெருமைகூறிக்கொள்கின்றனர். எனினும் அத்தென் கலையார் இன்னும் திரு அத்தியயந தினங்களில் (சிராத்த தினங்களில்) வேத மந்திரங்களை முக்கியமாகக் கருதாமல் நாலாயிரப் பிரபந்த ஸேவையையே முக்கியமாகக் கருதுகிறார்களென்று அவர்களுக்குச்சமாதானம் சொல்லுக.] அதில்,

" அதிகாரி நியமமில்லை. ஜன்ம(ம்) விருத்தி (தொழில்) ஆதி நியமமில்லை." " பிராஹ்மண்யம் விலைச்செல்லுகிறது, வேதாத்யயநாதி முகத்தாலே பகவத் லாப ஹேதுவென்று; அதுதானே இழவுக் குறுப்பாகில் த்யாஜ்யமாமிறே! ஜன்ம விருத்தங்களினுடைய உத்கர்ஷமும் அபகர்ஷமும் பேற்றுக்கும் இழவுக்கும் அப்ரயோஜகம். " — (இதன் வியாக்கியானம்)

ஜன்மாதிகளால்வரும் உத்கர்ஷத்தில் பசையில்லையென்று சொல்லலாமோ, சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ப்ராஹ்மண்யத்தை அத்யாதரம் பண்ணிச் சொல்லா நிற்கச் செய்தே என்ன, அருளிச்செய்கிறார் "ப்ராஹ்மண்யம்" என்று தொடங்கி. ஆராதந ஸ்வரூபத்தையும் ஆராத்ய ஸ்வரூபத்தையும் ப்ரதிபாதியா நின்றுகொண்டு பகவதேகபரமாய் இருக்கிற வேதத்தைப் பரதந்த்ரனாய் அத்யயனம்பண்ணி, மீமாம்ஸாதிகளாலே ததர்த்தநிர்ணயம் செய்து, பகவதுபாஸனாதிகளிலே இழிந்து பகவத் விஷயத்தைப் பெறுகைக்கு உறுப்பாகாது, அந்த ப்ராஹ்மண்யம் தானே, அஹங்கார ஹேதுவாய்க்கொண்டு பகவத் அத்யந்த நிக்ரஹ ஹேதுவான பாகவதாபசாரத்தைப் பண்ணி பகவத் விஷயத்துக்கு அசலாய்ப் போகைக்கு உறுப்பாகில், த்யாஜ்யமாம்." (207—208.)

" ச்வப(ச்) சோபி மஹீ பால
விஷ்ணு பக்தோ த்விஜாதிகஹ!
விஷ்ணு பக்தி விஹீநஸ்து
யதிச்ச ஸ்வப(ச்)சாதமஹ||."

எத்தனை யேனும் நிகிருஷ்ட ஜன்மாவா யிருந்தானே யாகிலும், பகவத் பக்தனானவன் த்விஜனில்காட்டில் அதிகன். உத்கிருஷ்ட ஜன்மாவானவனன்றிக்கே உத்தம ஆச்ரமியாயிருந்தானே ஆகிலும், பகவத் பக்தி ஹீனனானவன் ச்வப(ச்)சனில் காட்டில் அதமன் என்று வர்ணாச்ரமங்களில் பசக்கறுத்து பகவத் ஸம்பந்தமே உத்கர்ஷ ஹேதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. (217).

" பயிலும் சுடரொளி," 'நெடுமாற் கடிமை' 'கண்சோர வெங்குருதி' 'ஒண்ணுத வாளவுணர்' 'தேட்டருந் திறல் தேன்' 'மேம்பொருள்' முதலிய பாசுரங்களில், நம்மாழ்வார், பகவத்குண சேஷ்டிதாதிகளிலே ப்ரவணரான பாகவதர்களை நமக்கு சேஷிகள் என்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதித்தருளுகிற இடத்தில், 'யவரேலு மவர்கண்டீர், கும்பிநரகர்களேனும், எத்தனை நலந்தா னில்

லாத சண்டால சண்டாலர்களாகிலும், பாற்கடற் சேர்ந்த பரமனைப் பயிலும் திருவுடையார் பயிலும் பிறப்பிடை தோறும் எம்மையாளும் பரமரே,' என்னும் வாக்கியங்களினால், ஜந்மாதிகளால் எத்தனையேனும் தண்ணியரே யாகிலும் சேஷத்வ விரோதியான ஜன்மாதி அபிமானம் இல்லாதவர்கள் கிடீர் நமக்கு மிகவும் உத்தேசய ரென்றும், பாகவதர்களே நமக்குப் பரம ப்ராப்ய ரென்றும் அருளியிருக்கிறார். ஆழ்வார் அருளிய வார்த்தைகள் கடல் ஓசை ஒபாதியோ வெறிச் சொற்களோ.?'' (226).

மேலும் அதே ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் ''பாகவத னன்றிக்கே வேதார்த் தஜ்ஞானாதிகளை யுடையவன் குங்குமம் சுமந்த கழுதை யோபாதி யென்று சொல்லாநின்றதிறே.'' (236) என்றுள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள மாபாதகம் தீர்த்தபடலம் நினைவுக்கு வருகிறது. பெற்றதாயைப் பெண்டாண்டு, தந்தையை வெட்டிக் கொன்று, தாயாகிய மனைவியை அழைத்து வரும் வழியில், அவளையும் மற்றப் பொருள்களையும் திருடர்வாய்ப் பறிகொடுத்துப் பிரமஹத்தியால் பீடிக்கப்பட்டுத் தெற்கு நோக்கி மதுரையருகில் வந்த கலிங்கச் சிறுவனை, மீனாட்சி சுந்தரரிருவரும் சண்டாள தம்பதிகளாக மதுரைக்கு வெளியே சென்று வரவேற்று, அவன் வாய்மொழியைக் கேட்டு, அவனது பாவத்துக்குக் கழுவாயுரைத்து, அவனை அந்தணப் புனிதனுக்கின கதையை யாராலாவது மறக்கமுடியுமா? அச் சந்தர்ப்பத்திலேயே மீனாட்சி, அவ்வகைச் செய்கை பிறமாந்தருக்குப் பாவநெறியைப் போதிப்பது போலத் தோன்றுகிறதே யென்று ஆட்சேபிக்க, அச்சொக்கரே 'மதமென்பது கெட்டவர்களைத் திருத்தி மேனிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கேயன்றி, ஸ்வதஸ் ஸித்தமான பெரியாருக்கு மதத்தின் ஆவச்யகம் ஒன்றுமில்லை' என்று சமாதானம் கூறியிருப்பதும் ஈண்டு கவனிக்கத் தக்கது. அதனால் சண்டாளர்களிடத்து அல்லது அவர்ணர்களிடத்து அவலைக்காற்று வீசுமென்றும், அவ்வவலக்காற்றால் விக்கிரஹங்கள் அபரிசுத்தமா மென்றும் வாதிப்போரது வாதங்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கனவல்ல. எத்தனை சோமாசிமாற நாயன்மார்கள், எத்தனை அர்ச்சுனர்கள், எத்தனை கலிங்கச் சிறுவர்கள் கடவுளைச் சண்டாள தம்பதிகளாகவே கண்டு மோட்சத்தை யடைந்திருக்கிறார்கள்? அப்படியிருக்க, எப்போதும் 'குளமெங்கே? கோயிலருகிலுள்ளது. கோயிலெங்கே? குளத்தருகிலுள்ளது.' எனச் சுற்று வட்டமாகவே வாதநிகழ்த்தும்வைதிகர்களது உரை வியர்த்தமான தாகும். அதனால் தற்காலம், உலகம் முழுதும் பெரியாரென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, தூய்மை யென்பதே ஓருருவெடுத்தது போல நிற்கும் மகாத்மா காந்தியால் துவக்கப்பட்ட ''தீண்டாமை யொழித்தல்'' என்னும் இவ்வியக்கம் இந்து சமூகத்தின் உண்மையான அபிவிருத்தியைக் கருதும் ஒவ்வொரு ஹிந்துவினாலும் ஆதரிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இன்றேல் நம் ஹிந்து சமூகம் வெகுவிரைவில் பலம்குன்றிப் பரகாலர்களால் அதி சீக்கிரத்தில் அழிக்கப்பட்டுப் போகும். அதனால் அறிவாளிகள் யாவரும் தூக்கத்தினின்றும் எழுந்து இவ்வியக்கத்தை ஆதரிக்க முன்வருவார்களாக. இனி, சாஸ்திரிகளென்றும், வைதிகர்களென்றும், பண்டிதர்களென்றும் பலபட வழங்கும் ஒரு கூட்டத்தினரைப் பற்றியும் மடாதிபதிகளைப் பற்றியும் சில முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறி இவ்வுரையை முடிப்பல்.

பண்டிதர்கள் புதிய வியக்கங்களைத் தோற்றுபவர்களன்று. அவர்களிடத்து அதற்கு வேண்டிய கிரியாஸித்தியும் இல்லை. 'கிரியாஸித்திஸ் ஸத்வே பவதி மஹதாம் நோபகரணே.' 'கிரியாஸித்தியானது ஸத்வகுண மிகுதியால் உண்டாவது. அது யாதொரு துணைக் கருவியு மின்றிக் காரியத்தை முடிபிப்

பது’ என்று உபநிஷதம் கூறும். அதனால் இப் பண்டிதர்கள் ஏற்கனவே இருந்த ஸத்வகுண ஸித்தர்கள் செய்து வைத்துவிட்டுப் போன தர்மத்தைத் தங்கள் அறிவுகொண்டு கற்று அதனைக் காப்பாற்றுபவர்களே யாவர். புதிதாக ஒரு ஸாத்விகன் ஒருவகைப் புதியக்கத்தைக்கொண்டு வருவானேயானால், அவ் வியக்கம் நிலைத்துநிற்குமா வென்று சோதித்து, அப்படி அது நிலைத்து நிற்குமாயின், அவ்வியக்கத்தா லேற்பட்ட தருமத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களே யாவர். அதை விடுத்து ஜனசமூகத்தை மாற்றவாவது அவர்களது இயக்கங்களைக் கெடுக்கவாவது இவர்களுக்கு அதிகாரமில்லை. அப்படி இவர்கள் செய்வார்களாயின் அநாதியாய் வந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஸநாதன தர்மம் என்ற விருட்சம் நல்ல பழந்தரும் மரமாக வளர முடியாது. இப் பண்டிதர்களும் அச் சநாதன தர்ம விருட்சத்தை நீரூற்றிக் காக்கும் தோட்டக்காரர்கள் போலாகாது, அம்மரத்தின் வேரைக்கொல்லும்வேர்ப் புழுவாக மாறி அவ்விருட்சத்தையே கொன்றவர்களாவார்கள்.

முன் காலத்தில் ஒரு திருஷ்டா அல்லது ரிஷி சிலவிதிகளை ஏற்படுத்தி அதனை ஓர் அரசனிடத்துக் கொண்டு போய்க் காட்ட, அவ்வரசன் அந்த ஞானியினது திறமை ஒழுக்கம் சக்தி இவற்றை அநுபவத் துணர்ந்து அப் பார்ப்பானால் கொண்டுவரப்பெற்ற விதி நூலைத் தன்தேயத்து அநுஷ்டான சட்டமாக அமைத்துக் கொள்வ தென்பது நம் நாட்டிலே மட்டுமல்ல எல்லா நாட்டிலும் தொன்று தொட்டு வந்த பழக்கமாகும். தற்காலம் அவ்வகை ஸ்மிருதிக்காரர்கள் போல உள்ளவர்கள் சட்ட நிர்மாண அங்கத்தினர்கள். அவ்வகை அரசர்கள்போல உள்ளது நமது ராஜாங்கம். அதனால் அந் நிர்மாணகர்த்தாக்களால் கொண்டு வரப்படும் சட்டத்தைத் தங்களறிவு கொண்டு பரிசீலனை செய்து தகாதவற்றை விலக்கித் தக்கனவற்றைக் கூட்டி ஒரு புத்தொழுங்கை யமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது ஜனங்களது கடமையாகும். அப்புத்தொழுங்கின்படி சூணிலைகளை மாற்றியமைக்கும் விஷயத்தில் ஏற்படும் ஒரு சில அசௌகர்யங்களைக் கவனிக்கலாகாது. அதனால் இந்தப் பண்டிதர்களுக்கு நூதன சட்டம் அமைப்பதில் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை யென்றறியவும். இவர்கள், மும்மூர்த்திகளில் ஸம்ஹார கர்த்தாவான ருத்ரனே மீண்டும் சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிறான் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுபவர்கள். அதனால் தங்களுக்கென ஒரு செயலுமில்லாதவர்கள். கிரியாஸித்தியும் கிரியா சக்தியும் வாய்ந்த பிறர் அமைப்பதைப் போற்றத் தக்கவர்களே யன்றி வேறல்ல. பாமர ஜனங்கள் இவர்களையே கிரியாவான்களாக வெண்ணி மயங்கி நிற்பது எவ்வளவு பேதைமை! இப்படிக் கிரியா ஸித்தி வாய்ந்தவர்கள் செய்யும் மாறுதல்கள் பெரும் புரட்சியாகவிராது சமூக சுகத்தைத் தரவல்ல சீர்திருத்தமாக விருக்கின்றனவா வென்று பொதுஜனங்கள் பார்க்க வேண்டியதும், அப்படிப்பட்ட மாறுதல்கள் அமைக்கப் படும்போது அவற்றை அநுஷ்டானத்தில் கைக்கொள்ளவேண்டியதும் நம் ஒவ்வொருவருடைய கடைமையு மாகும். இனிப் பீடாதிபதிகளை நோக்குவோம்.

ஆதியில் பீடங்களை ஏற்படுத்தின பெரியார், தாங்கள் கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பொது ஜனங்களுக்கும் அவர்களின் ஸந்ததியாருக்கும் புகட்ட வேண்டுமென்று அப்பீடங்களை யமைத்தார்களேயன்றித் தம்மைச் சூழ்ந்துநிற்கும் பக்தகோடிகளது அபிப்பிராயங்களுக்கெல்லாம் இடம்கொடுத்து அவர்களிட்ட வேலையை யெல்லாம் செய்வதற்காகவே அப்பீடங்களை யமைக்கவில்லை. கர்ம மீமாம்ஸையினது வீண் தன்மையை எடுத்துக்காட்டிக் குமரிலபட்டருக்கு உத்தர மீமாம்ஸையின் பெருமையை விளக்கினவரும், மண்டனமிசிரரைக் கருமநெறியினின்று திருப்பி, ஸுரேசுவராசார்ய ராக்கி, வேதாந்த

மதத்துக்கு மாற்றினவருமான பெரியாரின் பீடங்கள், தற்காலம், அறைகுறைப் படிப்பாளரும் அநுபூதி யற்ற வருமான லௌகிகர்களின் வசப்பட்டு, அவர்கள் இஷ்டப்படி நடக்காவிட்டால் எங்குத் தங்களுக்குப்பட்டம் போய்விடுமோ வெனப் பயந்து, அந்த லௌகிகர்கள் ஆட்டுகிறபடியெல்லாம் ஆடும் மாந்தரைத் தலைமையாளர்களாகக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், அவ் வாதி சங்கரரே நகைப்பா ரென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? பட்டம் போவதற்குப் பயந்தவர்களும், பல்லக்கு விருதுகளுடன் பணம் பறிப்பதே தொழிலாக வுள்ளவர்களுமாகிய இவர்கள் பீடாதிபதிக ளாவார்களா? இவர்களது பிரஸங்கங்கள் அநுபூதி மொழிக ளாகுமா? இத்தகையாரைப் பின்பற்றுபவர்களைப் பார்த்து மலைக்கும் உலகம் பித்துடைத் தென்றே கூறலாகும். ஆகையால், மகா ஜனங்களே! இந்தஐம்பதுவருஷகாலமாக யான் வாழ்ந்து வரும் ஹிந்து தர்மச்சார்பான ஆன்மவாழ்க்கையில், தீண்டாமை என்பதை யான்எங்கும் காணவேயில்லை. தீண்டாமை என்பது ஒருசமூகத்தைப் பற்றி நிற்பது மில்லை. எல்லாச் சாதியிலும் எல்லா மக்கட்டொகுதியிலும் மாந்தர் அறநெறி பிழைக்கும் காலத்து இத் தீண்டாமை அவர்களை ஒட்டி நிற்பதாகும். அதனால் நம் ஹிந்து சமூகமானது தடையற்றுப் பூரண வளர்ச்சியை யடைவதற்கு முட்டுக் கட்டைகளாக நிற்கும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களும், சட்டங்களும் சிருஷ்டித்துள்ள சங்கடங்களை அப்புறப் படுத்திப் புதுச்சட்டங்களை அமைக்க வேண்டியது அவசிய மாகும். இவ்விஷய மாக 'ஜாதிக் கொடுங்கோன்மை' என்னும் நூல் ஒன்று சமீபகாலத்தில் வெளியா யிருக்கிறதிலிருந்து சில விஷயங்களைக் கூறி இக் கட்டுரையை முடிப்பேன். அந்நூலுக்கு ஆசிரியர் சென்னை நீதிமன்ற ஊழியத்தைச் (Madras Judicial Service) சேர்ந்த ஸ்ரீமான் எஸ். கே. பார்த்தஸாரதி ஐய்யங்கா ரென்பவ ராவர். அந்நூலுக்கு ரைட் ஆனரபில், வி - எஸ் - ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரியார் அவர்கள் முன்னுரை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கம் வருமாறு:—

"மகா ஜனங்களே! ஆதியில் நமது வேதத்தில் இப்பொழுதுள்ள ஜாதி யேற்பாடு போன்ற ஒழுங்கு ஒன்று இருந்ததாக நமக்குத் தெரிய வில்லை. முதலில் எல்லாரும் பிராஹ்மணர்களாக விருந்தார்கள். ஒரே வருணம் தானிருந்தது. அது பக்தியிற் சிறந்த பிராமண வருணமாம். இது பிரஹதாரண்யஉபநிஷத்திலும்,மகாபாரதசாந்தி பருவத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பின்னர் பக்தியாளர் பக்தியற்றவர் என இரண்டு வகுப்பு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு சமூகத்திறமை ஏற்படுவதற்காக நான்கு வர்ணங்கள் பிரிக்கப் பட்டன. ஆனால் இந்த நான்கு வர்ணங்களும் ஆன்ம விஷயங்களில் ஸமான அந்தஸ்துள்ளவர்க ளென்று விஷ்ணு புராணத்திலும் மகாபாரத வனபருவத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. சூத்திரர்களுக்குக் கூட ஸோமயாகம் செய்யும் அதிகாரம் உண்டென்று சாந்திபருவம் கூறுகிறது. .... தனது தொழிலை மாற்றிக்கொண்டு எவனும் தன் ஜாதியை மாற்றிக் கொள்ளலாம் .... அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் மாந்தர்க்கு அறிவூட்டி அவர்களை வேதநாகரிகத்துக்குப் பற்றுள்ளவர்களாகச் செய்தால் அவர்கள் பிராஹ்மணர்களாகிறார்கள். ....இந்த விஷயம் ஆதி சங்கராசார்யருக்குக் காசி விசுவநாதரே சண்டாள ரூபமாகவந்து போதித்து நினைப்பூட்டினார் .... காயத்திரி மந்திரத்தைக் கண்ட திருஷ்டாவாகிய விசுவாமித்திரன் சண்டாளனை திரிசங்குவை மார்போடணைத்துத் தழுவிக்கொண்டு அவனுக்காக யாகஞ்செய்து ஸநாதன தர்மத்துக்கு நன்னீதியே முக்கிய ஆதாரமென்று வாக்கினாலும் கிரியையினாலும் நிரூபித்துக்காட்டினார்.............. 'ஹிந்துதர்மமென்பது ஒரு நம்பிக்கையல்ல, கிரியை

யல்ல, சாஸ்திரப்ரகடனமல்ல, மறை யொழுக்க நூலல்ல, புஸ்தகங்களால் வரையறுக்கப்பட்ட நம்பிக்கைஎல்ல. குருக்கண்மார் அல்லது புரோகித உபாத்தியாயர்கள் அதனைச் சிறைப் படுத்திவைக்க முடியாது. அங்ஙனமே புஸ்தக அட்டைகளும் அதனை எல்லைப் படுத்தல் முடியாது.

"நாம் கடூரமாய் நடந்தால் நமக்கு ஹிந்துக்கள் என்ற பேர் நிலைக்காது. (ஹிம்ஸாயாம் தூயதே) என்றபடி எந்த உயிர்க்கும் இம்சை அல்லது தீங் கிழைப்பதை மனத்தினுலும் நினைக் காம விருப்பவனே ஹிந்துவாவன்........ ....கோயிலுக்குள் நுழையக் கூடா தென்பதற்கு முக்கிய ஆதாரமான நூல் ஆகமங்களாகும். அவை சண்டா ளர்கள் (பதிதர்கள்) கோயிலுக்குள் நுழையலாகா தென்கின்றன. சண்டா ளர் என்ற பதப்பிரயோகத்தினுலே அது தீண்டாதாரென்ற பஞ்சமரைக் குறிக்கவில்லைஎன்பது போதரும்........ ...." சண்டாளர்களையும் மீட்பித்து, தூயவர்களாக்கி நான்கு வருணத்த வர்களில் கலந்து போகுமாறு செய்து விடலாம்" என்று மனுஸ்மிருதி கூறு கிறபடி செய்வதில் எனக்கு ஆட்சே பனை ஒன்றுமில்லை. ஆனுல் பூராவாக இக்கூட்டத்தாருக்கே ஆன்ம உணர்ச்சி யாகிய உணவளிக்கப்படா தென்று மறுப்பது ஈசுவர ஸாந்நித்தியத்தில் செய்த பெருங் குற்றமாகும். தனது சிருஷ்டியாகிய மனித அங்கத்தினருள் யாதொரு பேதமும் செய்யாத கருணை வள்ளலாகிய அவ் வீசுவரன் முன்னிலை யில் இக் குற்றத்துக்கு நாம் உத்தர வாதம் சொல்லவேண்டியவர்க ளா வோம்" என்று பண்டித ஞானேசுவர சாஸ்திரியார் வாக்கில் வைத்து அங்கு கூறியிருப்பதை எல்லாரும் கவனித்து ஒழுகுவார்களாக!

சுந்தர சுலோசனை

[திரு. டி. ஆர். சாரங்கபாணி, எம். ஏ.]

(தொடர்ச்சி)

இதழ் 3

'கண்ணுல் கண்டதும் பொய்,
காதால் கேட்டதும் பொய்,
தீர விசாரித்ததே மெய்'

புறவேடம் பூண்டு அகத்தழுக்கு மூட உலகையே மாற்றி, சாதிப்போரை யும் மதப் போரையும் பெருக்கி, மத நுட்பங்களை உற்றறியாப் போலி பக்தர் களின் அகத்தைப் போலும் எங்குங் காரிருள் சூழ்ந்து நின்றது. மிருக நீர்மை மிகுந்த கானுறை விலங்குகள் காரிருளில் களிமிகுந்து இரை தேடக் கானில் பதுங்கிப் பதுங்கிச் சென்றன. பாவ ஒழுக்கத்தால் இருண்ட தங்க ளுடைய இருதயங்களின் வண்ணத்திற் கிணங்க இயற்கை யிருளும் இயங்கு வதைக் கண்ட கள்ளர்கள் உவகை பூப் பக் கொள்ளையிட இடந்தேடி ஒளிந்து நின்றனர். வறுமைப் பிணி மிகுந்த ஏழை மக்கள், ஒருநாள் முழுதும் வயிறு வளர்க்க உழைத்த இளைப்பால் அயர்ந் துறங்கிக்கொண் டிருந்தனர். ஊரும் அடங்கியது. செல்வந்தன் நாக ரிகத் தடபுடலின் இறுமாப்பும், தானெ ன்னும் ஆணவமும் மறைய மெய்ம் மறந்து உறங்கிக்கொண் டிருக்கிறுன். உண்ண உணவும் நிற்க நிழலும் உடுக்க உடையும் அற்ற ஏழைகள் இறைவனை யும் தம் வினையையும் நொந்து, பனியில் நனைந்து பசியா லுலர்ந்து உறங்கவும் இயலாது நாடோடிகளைப் போலும் வீதி யோரங்களில் அயர்ந்து அமர்ந்து நின்றனர். எத்தனை மதங்கள் இருந் தென்? எண்ணிறந்த மதப் பற்றுடை

யார் திரிந்தென்? மதப் போர்கள் மலிந்தென்? எந்தெய்வம் உன் தெய்வமென எதிர் வழக்குகளெழுந்தென்? மடங்கள் பல இருந்தென்? சத்திரங்கள் மலிந்து கிடந்தென்? ஏழைகளின் வாட்டத்தை வாட்டத் துணியும் மெய்யன்பர்கள் எத்தனைப் பேர் முனைந்து வருகிறார்கள்? தற்கால நாகரிகத்தின் பெருமையென்னே! புறவேடங்கள் மலிய, தன்னலம்சிறக்க,இறுமாப்புஇறுமாந்துதலைவிரித்தாட, அடியார்கள் அகம்புழுங்க, ஆண்டவன் அருள் பிறழ, மதநுட்பம் மறைய,மதச் செருக்கேசெங்கோலோச்சும் நாகரிகமன்றோ தற்கால நாகரிகம்? ஆன்ம வுணர்ச்சியோ டியைந்த பண்டைத் தமிழகத்தின் நாகரிகத்துடன் ஒப்பிடத் தற்கால நாகரிகம் இருளைப் போலும் இருண் டிருக்கின்ற தென்பதை விளக்குவது போலுங் காரிருள் சூழ்ந்து நின்றது.

காலை மணி ஐந்திருக்கும். சென்னை, புரசை, "அரங்க விலாசத்திலிருந்து" ஒரு மோட்டார் வண்டி வெளிப் போந்தது. வண்டியுள் இருவர் அமர்ந்திருந்தனர். காரிருளில் அவர்கள் யாரென விளங்கவில்லை யெனினும் வண்டியின் எண்பின் விளக்கி னொளியால் 5555 என விளங்கினமையை யாம் உணர்ந்தமையானும், அவ்வெண்ணையுடைய வண்டி துப்பறி வீரசிங்கம் ஐயகுமாரனுடைய வண்டி யென்றறிவோ மாதலானும், ஒருகால் வண்டி யுள்ளிருந்த இருவர்களுள் ஐயகுமாரனும் ஒருவனாக இருக்கலாமென ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வெளிப் போந்த அவ்வண்டி மங்களபுரியை நோக்கி வேகமாகச் சென்றது.

"சத்தியநாத!...."

"ஐயா!"

"இப்பொழுது நாம் செல்லும் இடத்தில் நாம் இருவரும் பெயரை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென யான் கூறியது உன் நினைவிலிருக்கிறதா?"

"இருக்கின்றது ஐயா!"

"நான் மதனகோபால் என்னும் பெரிய வியாபாரி; நீ முருகன் என்னும் என்னுடைய பணியாளன்; தெரிகிறதா?"

"சரிதான் ஐயா!"

"இந்தக் கேசைப்பற்றி யான் கூறிய விஷயங்களை யெல்லாம் நீ மனதில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாயா?"

"ஆம், ஐய!"

"சத்தியநாத!"

"ஐய! இப்பொழுதி லிருந்தே நீரென்னை முருகனென அழைத்துப் பழகிக்கொள்வது நன்றென நினைக்கிறேன்"

"பேஷ் சத் - முருகா வியந்தேன் உன்னுடைய மதியை. இனிச்சந்திரசேகரப் பிரபு கூறிய விஷயங்களிலிருந்து நீ என்ன உணர்கின்றாய் சொல் பார்ப்போம்."

"ஐய! சந்திரசேகரப் பிரபு செல்வப் பேறு வாய்க்கப்பட்டும் உலகின்பம் வாய்க்கப்பட்டவரல்ல"

"அடே மடைய! நாம் இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்ட கேசைப் பற்றி யுன்னை வினவினே னல்லாமல் சந்திரசேகரப் பிரபுவைப்பற்றியும் அவருடைய குணாதிசியங்களைப் பற்றியும் உன்னை நான் வினவினேன் அல்லை"

"ஐய! என்னுடைய அறிவுக் கெட்டியவரையில்...."

"அடே சத்—முருக! அட்டவணைகளேன்? நீயென்ன எண்ணுகின்றாயென்று தானே கேட்டேன்."

"ஆம், ஐய! கண்ணால் கண்டதும் பொய், காதல் கேட்டதும் பொய், தீர விசாரித்ததே மெய். என்றுணர்ந்தேன்"

"அடே கேட்ட வினாவுக்கு பதிலிறுக்காது வீண் கதைகளேன்"

"ஐய! அந்த சாமர்த்தியந் தானே எனக்கில்லை"

"சத்தியநாத!"

"ஐய! முருகனென்றே என்னை அழைப்பது நலம்."

"முருக! வீண் வார்த்தைகளாடிப் பயனென்?"

"வழிமாள வேண்டுமே ஐய!

"அடே சனியனே உன் கருத்தைக் கூறித்தொலை"

"ஐய, என்னை மங்களபுரியில் முருகனென்று தானே அழைக்கப்போகிறீர்"

"ஆம், அதிலென்ன சந்தேகம்."

"இல்லை ஐய! இப்பொழுது சனியனென்றழைத்தீர்களே. ஒருகால் மீண்டும் யோசித்து சனியனென எனக்கு மகுடஞ்சூட்ட வெண்ணினீர்களென உன்னினேன்."

"முருக! உன்னை யென்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. கூரிய மதியுடன் குறும்பையும் உனக்கு ஆண்டவனளித்திருக்கின்றான்"

"எல்லாம் உங்களுடைய ஆசீர்வாதந் தானே ஐய. ஆற்றுவாறுந் தேற்றுவாறு மற்று, பெற்றோர்களையு மிழந்து, நிற்க நிழலின்றித் தவித்த எனக்கு அபயம் அளித்தவர் நீரேயன்றோ? நீர் என்னைச் சுட்டிடினும் நான் உம்மை விட்டுப் பிரிவதில்லை?"

"முருக! இப்பழங்கதைகளேன்"

"ஐய! பேரிய புராணத்தில் தானே மெய்யடியார்களின் பழங்கதைகளுள்ளன?"

"ஆம், அதைப்பற்றி இப்பொழுதென்ன கவலை?"

"ஐய! அதைப் படிக்கவே யான் நெடுநாளாக ஆவல்கொண்டுள்ளேன்."

"அடே! அனைவற்றிற்கும் ஓர் அளவுண்டு. அளவு மிஞ்சி நீ விளையாட்டுரைகள் பகருகின்றாய். நான் கேட்ட கேள்விக்கும் பதிலளிக்கவில்லை."

"ஐய! அப்பொழுதே கூறினேனே. கண்ணால் கண்டதும் பொய்; சந்திரசேகரப்பிரபு அதனைக் காணவில்லை. ஆகையால் அது பொய். காதால் கேட்டதும் பொய், மோகனசுந்தரம் அவைகளைக் களவாடினனென ஒருவரும் அவரிடங் கூறவுமில்லை. ஆகையால் அஃதும் பொய். தீர விசாரித்ததே மெய். சந்திரசேகரப்பிரபு அதைத் தீர விசாரிக்கவுமில்லை. ஆகையால் அங்கும் பொய். எனவே மோகனசுந்தரமே கள்வனெனக் கூற வியலாது. திடீரென மறைந்தது சந்தேகத்தையே யூட்டுகின்றதெனினும், மோகனசுந்தரமே ஒருகால் திருடியுமிருக்கலாம் எனினும், அவனே திருடினவன் என முடிவுகட்டிக் கூறுவது முழுப் பொய்யே யாகும். எனவே...."

"முருக! ஆம். நீ கூறுவதே ஒருவாறு மெய்யாக இருக்கலாம். மோகனசுந்தரமே ஒருவேளைக் கள்வனாக இருப்பினும் இருத்தலாகும். எனினும் தீர விசாரிப்பதன் முன்னர் நாம் ஒன்றும் முடிவு கட்டிக் கூறவியலாது. முருக! இனி நான் கூறுவதை மறவாதே. நான் சென்னையில் ஒரு பெரிய வியாபாரி. சந்திரசேகரப் பிரபுவும், யானும் இளமையிலிருந்து ஒன்றாக வாசித்தவர்கள். உடல் நலனுக்காக சந்திரசேகரப் பிரபுவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மங்களபுரியில் சில நாட்கள் தங்கிச் செல்ல வந்துள்ளேன். நீ அங்குள்ள பணியாளர்களிடத்திலிருந்து எவ்வளவு சங்கதிகளை வாங்க வியலுமோ அவைகளைச் சந்தேகியாதவாறு வாங்கிவிடல் வேண்டும். ஏனைய விஷயங்களைப்பற்றி நீ யொன்றும் அறியாதவனைப் போலிருந்து விடவேண்டும். ஜாக்கிரதை. தெரியுமா?"

"ஐய நீர் பேசுவதெல்லாம் எனக்குப் பெரும் விந்தையாகவே இருக்கின்றது. இந்தக் கேஸைப்போல் எத்தனை கேஸுகளை நீங்கள் கண்டுபிடித்துள்ளீர்? அவைகளுள் எத்தனைக் கேசுகளில் நானும் உங்களுடன் இருந்து வந்தேன்! இஃதெல்லாம் நானே செய்ய வேண்டியது. தவறின் இதுகாறும் நான் உங்களுடைய பணியாளனாக இருந்தென்ன பயன்?

"உன்னுடைய திறனை யானறிவேன். எனினும் இவைகளைக் கூறிவைப்பது நன்றன்றோ?"

"ஆம் ஐய!"

"முருக! இப்பொழுது நான் பூண்டிருக்கும் வேடத்தை நீ கவனித்தாயா?

தாவீது மன்னரின் தனிக் கோள்

[திரு. T. R. சாரங்கபாணி, M. A.,]

(தொடர்ச்சி)

ii தாவீதின் கடவுளியல்பு

அவருடைய காலத்தில் நிலவி நின்ற மதநெறிகளுக் கிணங்கத் தாவீது முதல் முதலில் கடவுளைக் கோபம் நிறைந்த ஆண்டவராகவே கருதினர்; கோபத்தனல் வீசி அச்சத்தை யூட்டும் ஆண்டவனை அச்சத்துட னணுகினர். "கர்த்தாவே! உம்முடைய கோபத்திலென்னைக் கடிந்து கொள்ளாதேயும்" (6 : 1) என அவர் இறைவனருளை வேட்டல், இவ்வுண்மையை யெடுத்தோதும். கடவுளுக்கு அன்பு மிகுந்த ஆண்டவருக்குக் கோபமெனும் அணிகலனை அணிந்த துடன் நில்லாது, தமது கால மனித இயற்கை வழக்கங்களுக் கிணங்க இறைவன் பழிக்குப் பழிவாங்கும் பரமனேனவும் எண்ணி "அவரேனக்காகப் பழிக்குப் பழிவாங்கி ஜனங்களை எனக்குக் கீழ்ப்படுத்துவார்" (18 : 47) என்று நம்பிக்கையுடன் அறைவது விந்தையாகவே யிருப்பினும், அவருக்குப் படிப்படியாக அறிவு வளர வளர, மதப்பற்று முதிர முதிர, மெய்ப் பக்தி அரும்ப அரும்ப, உடனிகழ்ந்த உள நிகழ்ச்சிகளுக் கிணங்க, இறைவனுடைய இயல்பை உய்த்துணர்ந் தோதல், அவருடைய கீதங்களைத் துருவித்துருவியாராய நனி விளங்கும்.

உள்ளது சிறத்தல் எனும் நியதிக் கிணங்கக் கோபம் மிகுந்து அரக்கரைப் போலும் பழிக்குப் பழிவாங்கும் இயல்பை ஆண்டவருடையவரென்றுமுதலில் எண்ணிய தாவீது, நாளடைவில் இறைவனை "தேவனே நியாயாதிபதி" (50 :6) "தேவனே நீதியுள்ள நியாயாதிபதி" (7 : 11) "நீதியுள்ள நியாயாதி பதியாக சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறீர்" (9 : 4) என நீதிமிகுந்த நியாயாதி பதியாகக் கொண்டார். "கர்த்தருடைய நியாயங்கள் உண்மையும், அவைகளனைத்தும் நீதியுமாக யிருக்கிறது. அவைகள்போன்னிலும் மிகுந்த பசும் பொன்னிலும் விரும்பப் படதக்கதும் தேனிலும் தேன் கூட்டிலிருந் தெழுந்தெளித் தேனினும் மதுரமுள்ளதா யிருக்கிறது." (19:9-10) என்றும் "என் நீதியின் தேவனே" (4 : 1) என்றும் இவ்வுண்மையை விரித்தோதுகின்ருர்.

"நீதியுள்ளவராக இருக்கிற தேவரீர் இருதயங்களையும் உள்ளிந்திரியங்களையுஞ் சோதித்தறிகின்றவர்" (7 : 9) என்றவரே கூறுமாப்போல், அரியாசனத் தமர்ந்து செங்கோ லோச்சி, மனிதனுடைய நன்மை தீமைகளை யாராய்ந்து, பாவ புண்ணியங்களை யோர்ந்து அவைகளுக்கேற்ப மறுமையில் இன்பத்தையோ துன்பதையோ நல்கிடுந்தொண்டே தேவனுடைய தொண்டாக தாவீது கருதினர். அக்கருத்திற் கிணங்கவும், உலகிடை மன்னவனே அத்தொண்டையாற்றி வந்ததாலும், இறைவனையும் அரசர்களின் அரசனுகக் கருதி தாவீது 'எங்கள் ஆண்டவராகிய கர்த்தாவே!" (8 : 1) என ஆண்டவரை விளிப்பது இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகியல் மன்னவர்களுக்கும் அமலனுக்குமுள்ள பேதத்தை யறிவுறுத்துவான் வேண்டி, "கர்த்தர் பேரியவராகவும் மிகவும் புகழப்படத்தக்கவராகவும் இருக்கிருர்" (145 : 3) எனக் கண்டறிந்ததுடன் நில்லாது "நான் வானத்திலேறினலும் நீர் அங்கே இருக்கிறீர் நான் பாதாளத்தில் படுக்கைப் போட்டாலும் நீர் அங்கே இருக்கிறீர்" (139:8) என இறைவர் அங்கிங்கெனுதபடி யெங்கும் நிறைந்துள்ளவரெனவும் விளங்குகின்ருர்.

நீதி வடிவந் தாங்கிய பரம்பொருளின், எங்கும் நிறைந்த தன்மையை எடுத்தோதியதும் "கர்த்தர் நல்லவரும் உத்தமராயு மிருக்கிருர்" (25 : 8) எனும்

புத்துணர்வு அவர் அகத்திடை யரும்ப இறைவனின் மற்றோ ரியல்பையும் தாவீது எடுத்துக் காட்டுகின்றார். கோபம் மிகுந்த கடவுளெனவும், வஞ்சந் தீர்க்குந் தெய்வமெனவும் நாம் அச்சமுறின் என் செய்வது? இறைவனின் இயல்புக்கே ஓர் இழுக்குண்டாகுமென்றையங் கொண்டு, இறைவன் ஆண்டவனாகவிருந்து நீதியைப் பகிர்ந்திடுகின்றானெனினும், அவன் கொடுங்கோல் மன்னனல்லன்; வெகுளி விம்மும் வீணனல்லன்; நீதி வழுவும் அரக்கனல்லனென அவர்விரித்தோதுகின்றார். தாவீதின் பக்தியும் ஞானமும் அரும்ப அரும்ப கர்த்தர் - கோபம் நிறைந்தவரென முதலில் தாம் கருதிய கர்த்தர்-வஞ்சகவேந்தனைப் பழிக்குப் பழிவாங்கும் தெய்வமெனத் தாம் கருதிய ஆண்டவர் - நீதியோடியைந்த புரவலனைத் தாம் கொண்ட பரமன் - நல்லவராகவும் உத்தமராகவும் அவருக்கு விளங்குகின்றார். எனவே, தாம் உணர்ந்த மெய்ம்மையை யாமும் உணர்ந்திட 'அவர் மிகவும் நல்லவர்; அவரை அரக்கராக மதியாதேயுங்கள்; உத்தம குணங்களில் சிறந்தவர்; ஆதலான், அஞ்சாதேயுங்கள்' எனப்பாமர மக்களுக்கு ஈண்டுப் பக்தியையும் அன்பையும் ஊட்டுவது கவனிக்கப்பாற்று.

மேலும், ஆண்டவர் உத்தமராயிலங்கலான், உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசிடும்'பெரியோர்'களை நாடுவதில்லையென்பதையும், உண்மை மிகுந்தவர், உண்மையையே ஓர் உருக்கொண்டவர் ஆதலான் உண்மையை விரும்புகின்றவர் என்பதையும் விளக்குவான் வேண்டி, தாவீது மன்னர் "உள்ளத்தில் உண்மையை விரும்புகிறீர்" 51:6 என ஓதுவது இறைவனின் தூய இயல்பொன்றை ஈண்டு விளக்குகின்றது.

இவ்வாறு படிப்படியாகத் தாவீது ஞானோதயமாகவாக, அறியாமை அருக அருக, அவருடைய மனவெளியில் புலனாகிய உண்மைகளைக் கீதங்களின் வாயிலாகஎடுத்தோத அதனை யாராயுங்கால், தாவீதின் மனோநிலை அங்கைக்கனியென இனிது விளங்குகின்றது. இது காலை நாம் ஆராய்ந்துவரும் தாவீதின் கடவுள் இயல்பே இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும். தாவீது பக்தியில் முதிரமுதிர இறைவனின் தூயவியல்புகள் தோன்றத் தோன்ற, கொடிய இயல்புகள் மறைந் தொழிவதுங் காண்க.

அறியாமையென்னும் அந்தகாரத்திலாழ்ந்து மதிமயங்கி நெறிமயங்கி நிற்கையில் நம்முடைய தோன்றாத் துணைவராகவும், பற்றுக்கோடாகவும், அறியாமையின் அந்தகாரத்தை அறவே அழித்திடுந் தூய ஒளியாகவும், ஞானச்சுடராகவும், இறைவர் இருக்கின்றார் என்பதை விளக்க, "கர்த்தர் வெளிச்சமும் நம்முடைய இரக்ஷிப்பு மானவர்" (27 : 1) என நம்முடைய மெய்யடியார் விளக்கியுள்ளார். தாவீது மன்னரின் மெய்யுரைகள் தாம் அநுபவ வாயிலாக அழுதழுதுணர்ந்த மெய்யுரைகளெனவும், பிறர் அறைய செவிமடுத்தும், பிறர் ஓத உணர்ந்தும், அருளிய உரைகளல்லவென்றும் முன்னரேயே குறித்துள்ளோம். எனவே, ஆண்டவரைக் கோபம் நிறைந்த இறைவராகவும், வஞ்சம் மிகுந்த ஆண்டவராகவும், அரசர்களின் அரசராகவும், உத்தம குணங்கள் நிறைந்த உண்மையை நாடும் உத்தமராகவும், முறையே எண்ணிய தாவீது இதுகாலை இறைவரைத் தமக்கு இன்ப வாழ்வையூட்டும் ஞான ஒளியாகக் கொண்டது ஒரு விந்தையன்று.

இந்நிலையில் இன்ப வாழ்வில் இறைவனை வாழ்க்கையின் துணைவனாகவும் இரக்ஷகனாகவுங் கொண்ட தாவீது மன்னர், உண்மையை யோர்ந்தபின், ஆதிதேவனை ஓர் ஆயனாக உருவகப்படுத்தி "கர்த்தர் என் மேய்ப்பராகஇருக்கிறார்" (23 : 1) என்றியம்புவது நமக்கும் அமலனுக்கும் இடையில் மிளிருஞ் சம்பந்தத்தையே எடுத்தோதுகின்றது. ஓர் ஆட்டு மந்தையின் மேய்ப்பன், தன் மந்தையின் மாட்டுச் செலுத்துங் கவலை

யும், காட்டும் அன்பும், கொள்ளும் பொறுப்பும், அமரர் பிரான் ஆற்றி வினராகிய நம் மாட்டுச் செலுத்துங் கவலையையும் அன்பையும் பொறுப்பை யும் ஒத்து நிற்கின்றன. இரக்ஷகரின் "நல்ல மேய்ப்பன்" இயல்பு இக்கருத் துடன் மிளிரல் கூறுமலே விளங்கும்.

மக்கட் கூட்டத்தின் மேய்ப்பனுய் நின்று பெருந் தொண்டாற்றும் மறை யவனின் தூய இயல்பை எடுத்தோதுங் கால், தாவீது இதுகாறும் இறைவனுக் கிந்த இயல்புகளை யெல்லாம் புறம்பே வைத்து "கிருபை" என்னும் விலை மதித்தற் கொண்ணுப் பேரணி அணி ந்து ஆநந்தித்தல், அவருடைய பக்தித் திறனையே விளக்குகின்றது. உள்ளெ ழும் பக்தியோடும், அகப்புறத் தூய்மை யோடும் தாவீது இறைவனை அண்டிய காலம் இறைவனுடைய முக்கிய இயல் பை உய்த்துணர்ந்தார். தாம் பெற்ற இன்பத்தை நாமும் நுகர்ந்திட அவ் வுண்மையை நமக்கு மெடுத்தோதினுர் எனினும் முரணுகாது. "அவருடைய கோபம் ஒரு நிமிஷம்; அவருடைய தயவோ நீடிய வாழ்வு" (30 : 5) என்றும், "உமதுகிருபை வான பரியந் தம் ......எட்டுகிறது" (57 : 10) என் றும், "கர்த்தர் உருக்கமும் நீடியசாந்த மும் மிகுந்த கிருபையு முள்ளவர்" (10 : 8 : 145 : 8) என்றும், இறைவனை அன்புவடிவ மாகவும், அருள்வடிவமாக வும் இரக்ஷகருக்கு ஆயிரவாண்டு களுக்கு முன்னரேயே தாவீது எடுத் தோதல் வியக்கத் தக்கதே. தாவீது மன்னர் அநுபவ வாயிலாகக் கண்ட உண்மையையே இரக்ஷகர் "கேட்டகு மாரன்" சரிதையின் வாயிலாக விளக் கினுர் எனக் கூறினும் ஒவ்வும். ஆண்ட வரை, கோப மிக்க கடவுளாகவும் வஞ் சம் நிறைந்த வஞ்சகராகவும் நீதியரு ளும் அரசராகவுங் கொண்டு அச்சத் துடன் மனிதர் அவர் நாட்டில், அணு கிய காலத்தில் தேவனை அன்புருவாக விளக்கிய மாண்பு தாவீது மன்னருக் கே உரியதேனினும் முரணுகாது.

அத்தகைய பேரன்பு திளைத்தெழும் தாயபரன் திக்கற்ற வர்களின் உற்ற துணை யென்னும் மெய்ம்மையைத் தாவீது "தேவன் திக்கற்ற பிள்ளை களின் தகப்பனும் விதவைகளுக்கு நியாயம்விசாரிக்கிற வருமாயிருக்கிறுர்." (68 : 5) என்றும் "சிறுமைப் பட்ட வனுக்குக் கர்த்தர் அடைக்கலமானவர்" (9 : 9)என்றும் "திக்கற்றவர் களுக்குச் சகாயர் நீரே" (10 : 14) என்றும் அரு ளுடை யப்பனை - அமலனை யண்டி உய்த்துர்ணத்தல் போற்றற் குரியதே யாம். ஆண்டவனை அன்பு நிறைந்த அப்பனுகப் பின்னர் இரக்ஷகர் "கெட் டகுமாரன்" சரிதையின் வாயிலாக எடுத்தோதலும் இப்பேருண்மையை அடிப் படையாகக் கொண்டேயாகும்.

இதுகாறும் ஆண்டவனுடைய அரு மியல்புகளை யெல்லாம் ஓதி இறுதி யில் அன்புருக் கொண்ட அப்பனுக அம லனை வரித்த தாவீது மன்னர், "கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் ஈசன்" என்னும் மெய்யுரைக்கிணங்க "இரத்தப் பிரிய ரையும் சூதனையுங் கர்த்தர் அருவருக் கிறுர். (5 : 6) என்றும் "அவர் நாள் தோறும் பாவியின் மேல் சினங் கோள் கிறுர்." (7 : 11) என்றும் "துன்மார்க் கனையும் கொடுமையில் பிரியமுள்ள வனையும் அவருடைய உள்ளம் வெறுக் கிறது" (11 : 5) என எல்லாம் வல்ல இறைவனை யெண்ணுப் புல்வி யரைவெறுத்திடும் இயல்பைத்தேவனு டையவர் என்று கூறுவது சிறிது முர ணுகவே புலனுபிடினும், சிறிது ஆராய அவ்வுண்மை விளங்கும். இறைவனு டைய இயல்புகளை யெல்லாம் எடுத் தோதிய தாவீதுமன்னர் இறுதியில் இறைவன் அன்பு நிறைந்தவர் என் பதை இனிது விளக்கினும், தன்னடிப் பற்றி அறநெறிபற்றிய மெய்யடியார் களிடமே அன்பு நிறைந்தவ ரேன் பதைக் குறிப்பால் விளக்கல் நோக்கற் குரியது. அமலன் அன்பு நிறைந்தவர் ஆகையால் நான் பாவமென உணர்ந்து பாவஞ் செய்பினும் அவர் என்னைக் கடி யார் என்று மிருகநீர்மை மிகுந்த மக்கள்

மதிமோசம் போதல் நன்றன் றென உன்னியும் அறிவிலிகளுக்கு அமலன் மாட்டு அச்சத்தான் அன்பை மூட்ட வெண்ணியும், மறநெறியைப் பற்றியவர்களை ஆண்டவர் வெறுக்கின்றார் என முடிவுகட்டித் தாவீது கூறுகின்றார். தம்மை வெறுப்போரை வெறுக்கும் இயல்பும் ஆண்டவனிடத்தி லுண்டென்பது சிறிதும் முரணாகாது.

எனவே, இறுதியாகத் தாவீது மன்னர் இறைவனைத் தம் மெய்யடியார்களின் அன்பராகக்கொண்டார், கிருபை மிகுந்த கடவுளாக ஓர்ந்தார்; உருக்கமும் இரக்கமும் நிறைந்த இறைவனாக உணர்ந்தார்.

இடியேறு

தீண்டாமையும் சட்டமறுப்பும்

தீண்டாமை விலக்குக்குப் பாடுபடுவதா அல்லது சட்டமறுப்பில் ஈடுபடுவதா என்பதைப் பற்றிச் சிலர் காந்தியடிகளைக் கேட்டனராம். அதற்கு அடிகள், அவரவர் மனச் சான்றைச் சுட்டி விடை இறுத்திருக்கிறார். காந்தியடிகள் தீண்டாமை விலக்குத் தொண்டில் இறங்கி, டாக்டர் சுப்பராயன் மசோதாவுக்கு ஆக்கந் தேட முயன்று வருவதன் நுட்பத்தை உணர்தல் வேண்டும். அதை உணர்வோர் காந்தியடிகளைக் கேள்விகளால் தொந்தரை செய்யப் புகார். சட்டத்தை எதிர்நோக்குவது சட்ட மறுப்பாகா தென்பது வெள்ளிடை மலை. தீண்டாமை உள்ளவரை சட்டமறுப்புப் பேச்சோ மூச்சோ எற்றுக்கு? தீண்டாமை பாராட்டும் நாடு சுயராஜ்யத்துக்கு உரியதாகாது. இப்பொழுது நாட்டுக்கு வேண்டற்பாலது தீண்டாமை விலக்குத் தொண்டு; சட்டமறுப்புத் தொண்டன்று. ஆதலால் தேசபக்தர்கள் காந்தியடிகளைக் கேள்விகளால் நெருக்காது, அவர் மேற்கொண்டுள்ள தீண்டாமை விலக்குக்குப் பாடுபடுவார்களாக. இனிக் கூடப்போகும் காங்கிரஸூம் சட்டமறுப்பை வலியுறுத்தல் அரிது.

இந்தியாவின் கல்வி நிலை

1931-ம் ஆண்டின் ஜனத்தொகைக் கணக்கின்படி இந்தியாவில் 1000-ம்பேர்களில் படிக்கவும் எழுதவும் தெரிந்த ஆண்மக்கள் தொகை 156 என்றும், பெண்மக்கள்தொகை 29 என்றும் அறிகிறோம். 1921-ம் ஆண்டுக் கணக்கின்படி ஆண் தொகை 122 ஆகவும், பெண் தொகை 18 ஆகவும் இருந்தன. இப்பத்தாண்டில் கல்லார் தொகை வளர்ந்ததா தேய்ந்ததா என்பது ஆராயற்பாலது. 1931-ம் ஆண்டுக் கணக்கினால் இந்தியாவில் ஆண்களில் 156, 243, 305 பேரும், பெண்களில் 165, 384, 698 பேரும் கல்லாதார் என்பது தெரிய வருகிறது. 1921-ம் ஆண்டுக் கணக்கு, ஆண்களில் கல்லாதார் தொகை 142, 623, 691 என்றும், பெண்களில் கல்லாதார் 150, 807, 889 என்றும் அறிவிக்கிறது. ஆகவே 1921-ம் ஆண்டினும் 1931-ம் ஆண்டில் கல்லாதார் தொகை 28, 196, 423, அளவிலேயே பெருகியிருக்கிறது. இந்தியாவின் ஜனத்தொகை 352, 837, 778. இத்தொகையில் கல்லாதார் தொகை 293, 431, 580. இஃது இந்தியாவின் கல்வி நிலையைக் குறிப்பதாகும். ஜனத்தொகைப் பெருக்களவை நோக்கக் கற்றார் தொகை பெருகவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும். கிறிஸ்துவ சங்கத்தார்கள் உழைப்பு இல்லாவிடின் இன்னும் கல்விநிலை மோசமாயிருக்கும். கிறிஸ்துவ சங்கத்தார்களைப்போல மற்றவர்களும் முயன்றால் இந்தியக் கல்வி நிலை செம்மைபெறும். இந்தியத் தொழிலாளிகளில் பலர் கல்வி வாசனை பெறாதிருப்பது பெருங் குறைபாடு. கட்டாயக் கல்விமுறை சட்டமாக்கப்பட்டா

லன்றி இந்தியக் கல்வி நிலை சீர்பெறாது. வரப்போகும் சீர்திருத்த அரசியல் முறையில் கட்டாயக் கல்வி இடம் பெறின் நலன் விளையும்.

இராசராச சோழன்

இப்பெயர்வாய்ந்த நூலொன்றுநமது பார்வைக்கு வந்தது. இஃதொரு சரித்திர நூல். நமது நாட்டு மன்னர்களின் வரலாறுகள் பற்பல நூல்களில் பலப் பலவாறு சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவைகளைத் திரட்டிச் சரித்திர முறையில் ஒழுங்குபடுத்துவது மிகவும் அருமை. இவ்வருமைப் பாட்டில் தலைப்பட்டு உழைத்து வருவோருள் திருவையாறு-அரசர் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் L. உலகநாதப் பிள்ளையவர்களும் ஒருவராவர். இவரால் யாக்கப் பெற்ற நூல்களுள் "இராசராச சோழனும்" ஒன்று. இராஜராஜ சோழன், சோழ மன்னருள் சிறந்த ஒருவன். அவன்தன் வரலாறு தமிழ் மாணுக்கர்கட்கும், தமிழ் நாட்டவர்க்கும், தமிழ்ச்சரித்திர உலகிற்கும் ஒருவித புத்துயிரளிப்பது என்று கூறுதல்மிகையாகாது. இராஜராஜசோழனது கல்வி, போர், அறம், கொடை, அரசியல், கடவுள் நேயம் முதலியன இக்காலத் தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு அவைகளைச் சரித்திர முறையில் ஒழுங்கு படுத்தித் தந்த திருவாளர் பிள்ளை யவர்கட்கு நமது நன்றியறிதல் உரியதாக. நூல் தெள்ளிய தீந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விலை அணு 12. விலாசம்: L. உலகநாத பிள்ளை, தமிழ் விரிவுரையாளர், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்

கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய பிரபந்தங்கள் என்னுந் தலைப்பிட்ட ஒரு நூல் வரப்பெற்றோம். அந் நூற்கண், கோடீச்சுரக் கோவை, தஞ்சைப் பெருவுடையாருலா, சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம் என்ற மூன்று பிரபந்தங்கள் அடங்கி யுள்ளன. இவைகளைச் சீர் செய்து வெளியிட்டவர், டாக்டர். வே. சாமிநாத ஐயர் என்றால், நூற்பதிப்பின் சிறப்பை விரித்துக் கூறவேண்டுவதில்லை. ஆங்காங்கே ஐயரவர்கள் பொறித்துள்ள குறிப் புரைகளும், எடுத்துக் காட்டிய மேற்கோள்களும், பிற ஆராய்ச்சிமொழிகளும் இந்நூலைப் பயில்வோர்க்குப் பெருந்துணை செய்யுமென்பதில் ஐயமில்லை. நூலாசிரியர் வரலாறும், அரும்பத அகராதியும், பிறவும் நூற்கண் அணியப்பட் டிருக்கின்றன. பிரபந்தங்களில்சொற்சுவையும்பொருட்சுவையுந் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இவ் வெளியீட்டிற்குப் பொருளுதவிய திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிநாத சுவாமிகளவர்களுக்குத் தமிழுலகங் கடமைப் படுவதாக. விலை ரூபா $2\frac{1}{2}$. விலாசம்: காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்துப் பிரசுரங்கள்

	ரூ.	அ.
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் திவ்ய சரிதம் (விரிவானது) ...	5	0
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சரிதம் (சுருக்கம்) ...	0	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வசனாமிருதம் ...	1	8
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் 1003 உபதேச மொழி ...	1	6
குருதேவர் வாக்கியம்	0	5
நமது தாய்நாடு	0	8
பக்தியோகம்	0	10
கர்மயோகம்	0	12
சிகாகோ பிரசங்கம்	0	5
விவேகானந்தரின் கடிதங்கள் ...	0	8
எனது போர் முறை	0	2
பவாஹாரி பாபா	0	3
ஜகஜ்வபர விளக்க வினாவிடை ...	0	13
பக்தி மார்க்கம்	0	2
முத்திநெறி	0	5
எல்லாவற்றிலும் இறைவனைக் காணல்	0	2

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம்,

மயிலாப்பூர், சென்னை.

கன்றுங் கனியுதவும்

பண்டிதர் - எல். உலகநாத பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

விலை அணா. 10.

முருகவேள் புத்தகசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

இதற்கு ஒரு
வட்டமேசை
மகாநாடு
வேண்டுமா
?
ஊரறிந்த
உண்மை
யாயிற்றே!

ருக்மணி
குக்கர் அடுக்கு
சமையலுக்கு நிகரற்றது.
1, 2, 4, 6, 8, 12, 14 பேர்களுக்கு ஏழு அளவுகள்
ரூ. 10-8, 14, 18, 23, 29
35, 41. விபரபுத்தகம் இனும்.

இன்றே
எழுதுக.
ருக்மணி
குக்கர்
கம்பெனி,
இராயபுரம், (3)
சென்னை.

வெள்ளி பஸ்பம்

வெள்ளை, வெட்டை, மூலங்கள், எலும்புருக்கி, நீரிழிவு, க்ஷய சம்பந்தகுன்மம் பெரும்பாடு எல்லாந் தீரும். தளர்ந்த தாது வலுக்கும். மற்ற நோய்களுக்கும் மருந்துண்டு. வியாதியின் விபரம் எழுதினுல் தக்க பரிகாரம் மருந்துடன் தெரிவிக்கப்பெறும். 5 நாளில் நிச்சயம் குணம் தெரியும். 40 நாள் மருந்தின் விலை ரூபா 2-8-0.

விலாசம் :—

சே. விசுவநாத செட்டியார்,

வைத்யம், லாலுகுடி, திருச்சி ஜில்லா.

பிரபல ஜோதிஷர்

மஹா ராஜாக்களாலும், ஆயிரக்கணக்கான பிரபுக்களாலும் தங்கமெடல்களும் நற்சாட்சிப் பத்திரங்களும் அளிக்கப்பெற்றவர். ஒரு ஜாதகம் நேரில் பார்க்க ரூபா 5. 1 வருஷ பலன் எழுத ரூபா 5. எதிர்காலத்தைப்பற்றின 3 கேள்விகளுக்கு ரூபா 1. மேல் கேள்வி 1க்கு அணு 8 (ஜாதகம் அல்லது எழுதும் நேரம் தேவை.) பண்டித காழியூர் :

ம. ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார்,

1/34, லஸ் சர்ச் ரோட்,

மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

கெர்ப்ப எண்ணெய்

பெண்களுக்குண்டான பொறுக்கமுடியாத வயிற்று வலியையும், சூதக சம்பந்தமான கெடுதல்களையும் நீக்கி சந்தான விருத்தியைக் கொடுக்கும். ஒருமுறை பரீட்சியுங்கள். அநுபவத்தில் கைகண்டது.

புட்டி ஒன்றுக்கு ரூபா 2.

ஏராளமான நற்சாட்சிகள் பெற்றது

C. மலையப்பசாமி,

நித்தியானந்த வைத்தியசாலை,

பழநி S. I.

வரப்பிர சாதம்

தேக அசதி, மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புகளின் தளர்ச்சி, நபும்ஸத்வம் முதலிய வியாதிகளைப் போக்குவதில் எங்கள்,

ஆதங்கநிக்ரஹ மாத்திரைகள்

வரப்பிரசாதம் போன்றவை. மேலும் தேகத்தை வஜ்ர சரீரமாகச் செய்யும். 32 மாத்ரைகளடங்கிய டப்பி 1க்கு ரூபா 1. 5 டப்பிகள் ரூபா 4.

இனும்! கேட்லாக் இனும்!!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,

26, பிராட்வே, மதராஸ்.

"நவசக்தி" ஆசிரியர்

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

தமிழ் மணம் வேண்டுமா, விடுதலை வேண்டுமா,
பெண்ணுரிமை வேண்டுமா,
தீண்டாமை யொழிதல் வேண்டுமா,
சமரசம் வேண்டுமா, சன்மார்க்கம் வேண்டுமா,
இயற்கை யின்பம் வேண்டுமா,
வீரச்சுவை ததும்பப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டுமா?

வேண்டுமானால்

"நவசக்தி" ஆசிரியர் திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்களை வாங்கிப் படித்துப்பாருங்கள். அந்நூல்கள் வருமாறு:—

		ரூ.	அ.
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	....	2	0
தமிழ்த் தென்றல்	....	2	0
முருகன் அல்லது அழகு	....	1	0
இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவுள்ளம்	....	0	12
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	....	2	8
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	....	0	8
சைவத்தின் சமரசம்	....	0	8
சைவத்திறவு	....	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும்	....	0	4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ...	....	0	4
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	....	0	8
நாயன்மார்	....	0	3
சைவ சமய சாரம்	....	0	1
இமயமலை அல்லது தியானம்	....	0	6
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	....	0	4
உரிமைவேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்....	....	0	4
முருகன் அருள் வேட்டல்	....	0	4

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் வாங்குவோர்க்குத் தபாற்செலவின்றி மணியார்டர் கமிஷன் கழித்து வி.பி.-யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

வித்வான்
த. சண்முகக் கவிராயரின்

மகாபாரதம் தமிழ் வசனம்

திருத்தமான உயர்ந்த பதிப்பு. இது சிறந்த கிளேஸ் காகிதத்தில் நன்கு அச்சிடப்பட்டு கலிகோ பயிண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(1) ஆதிபர்வம் ரூபா 3. (2) சபா, ஆரணிய, விராட பர்வம் அடங்கியது ரூபா 5. மற்றவை அச்சில்.

பாலவிநோதினி ஆபீஸ்,
323, திருவொற்றியூர் ஹைரோட், வண்ணாரப்பேட்டை, மதராஸ்.

எல்லா டாணிக்குகளுக்கும்
நம்முடைய
பெரிய தலைவன் யார் ?

மதனமஞ்சரி

மாத்திரையே

பெரிய தலைவன். இது பலவீனம், மலச்சிக்கல், ஞாபகக் குறைவு, நரம்புகளின் தளர்ச்சி, இந்திரிய ஸ்கலிதம் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து, தேகத்தை வஜ்ர சரீரமாக்கி விடுகின்றது. ஒரு டப்பி விலை ரூபா 1.

இனம் ! வைத்தியா வித்தியா இனம்!!
விபரம் வேண்டுவோர்
எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மதனமஞ்சரி பார்மசி,
1/94, சைனாபஜார் ரோட், மதராஸ்.

ஏஜண்டு :—
M. S. மலீம், K. B. அண்டு கோ.
No. 14, டத்தோகிராமட் ரோட்,
பினாங்கு S. S.

காரைக்காலம்மையார் திருப்பாடல்கள்

திரு. வி. க. இயற்றிய
அரும்பதவுரையுடன்
விலை அணா 6.

——

ஆனந்தாதி
ஆனந்த அட்சயாந்த

73-வருட பஞ்சாங்கம்

விலை ரூபா 7.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

விஜய ரக்ஷித கவசம்

நீங்கள் கவலையற்று அச்சமின்றி வாழ விரும்பினால்—, நற்கியாதியுடனும் தன சம்பத்துடனும் புத்திர சந்தானத்துடனும் ஆரோக்கிய திட சரீரத்துடனும் இருக்க எண்ணினால் நமது கவசத்தை அணிந்து கொள்ளுங்கள். இது, நியாயமான எக்காரியத்திலும் வெற்றியையும், தொழிலில் மேன்மையையும், குடும்ப வாழ்க்கையில் ஒற்றுமையையும் வேறு பல நலன்களையும் உண்டுபண்ணும்.

வெள்ளிக் கவசம் ரூபா 5. தங்கக் கவசம் ரூபா 15.

விலாசம் :—பிரபசர் - கா. கோவிந்தாச்சார்,
1/34, லஸ் சர்ச் ரோட், மயிலாப்பூர், மதராஸ்.

அரிய தமிழ் நூல்கள்

	ரூ.	அ.
கந்தபுராணச் சுருக்கம் (மூலமும் பொழிப்புரையும் விருத்தியும்)	3	0
முருகவேள் பனுவல் திரட்டு	1	0
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் திருமுறை (அரும் பத வுரையும் சரித்திரக் குறிப்பும்)	0	12
முருகன் திருவருட்பா	0	8
தேவி தோத்திர மஞ்சரி	0	4
குசேலோபாக்கியாநம் (மூலமும் அரும்பத உரையும்)	1	4
விநாயகர் பனுவல் திரட்டு	0	6
திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறைத் திரட்டும், அரும்பத உரையும்		
கிளேஸ்	0	5
ஷி ரப்	0	3
சிவபுண்ணியத் தெளிவு	0	3
காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள் (திரு. வி. க.) அரும்பதக் குறிப்புரையுடன்	0	6

சாதன சதுட்டயம்

முத்திமார்க்கத்திற்குரிய அருமையான போதனைகள்

மஹாபாரதத்தில் கூறியிருக்கும் பீஷ்மாசாரியாருடைய பெரிய தகப்பனார் **தேவாபி** எனும் சீவன் முத்தர், இப்போது இமயமலையில் **மாஸ்டர் குதூமி** என்ற பெயருடன் வீற்றிருக்கின்றார். இம்மகரிஷி **ஸ்ரீமான் ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி** அவர்களுக்குச் சிறு வயதில் கனிமொழிகளாகக் கொடுத்த உபதேச போதனைகளுக்கு **ஸ்ரீமான் லேட்பீடர்** அவர்களும் **டாக்டர் அன்னிபெசன்ட்** அம்மையாரும் செய்த வியாக்கியான உரைகள், ஆங்கிலத்தினின்று சாதாரண தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு "சாதன சதுட்டயம்" என்ற பெயருடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்நூல் இல்லற வாழ்க்கையிலிருந்து கொண்டே நான்கு சாதனங்களைக் கையாள வேண்டிய முறையைக் காட்டுவதோடு தன்னைத் தான் அறியக்கூடிய விசார சாகரமாயுமிருக்கின்றது.

கிரௌன் பக்கம் 520 ; 29 அத்தியாயம் ; உயர்ந்த காகிதம். விலை ரூபா 3.

திவ்ய ஞான தீபம்

இது, பாழ்வெறி - விகாசமுறை - தேகங்கள் - புனர் ஜன்மநியதி - கர்மநியதி - மரணத்திற்குப்பின் - மார்க்கம் - தியானம் - ஞானசாதனம் - சீவன் முத்தர்கள் - குரு நாதனைக் காணும் வழி - சிஷ்யத்வப்படிகள் - ஞானபூமிகள் - முத்தர் நிலைகள் - மாட்சி முதலிய பொருள்கள்பற்றி எளிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்ட நூல். 330 - பக்கங்கள் கொண்டது. நல்ல பெதர்வெயிட் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது. விலை ரூபா 3.

கந்தர் அநுபூதி

சென்னை, இராயப்பேட்டை வேத ப்ரவசன மந்திரத்து

சிவத்தியானானந்த மஹரிஷி யவர்கள் எழுதிய

கூடார்த்த தீபிகை

என்னும் புத்துரையோடு கூடியது. இதுவரை இவ்வகைத் தெளிவான அநுபூதி உரை வெளிவர வில்லையென்று படித்தோர் பலரும் கொண்டாடிக் கூறியுள்ளார். விலை ரூபா 1.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

ஜெகப் பிரசித்திபெற்ற

காமினியா சோப்புகள்

காமினியா ஒயிட்ரோஸ் சோப்

உண்மையாக இந்த உயர்ந்த சோப், அதனுடைய ரோஜா புஷ்பங்களின் வசீகரமான வாசனையால் உங்களை ஆச்சரியப்படும்படி செய்யும். 3 கட்டிகள் உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா சந்தண சோப்

சந்தணக் கட்டையைப்போன்ற வாசனையையும், பலரும் விரும்பும் படியான வாசனையையும் கொடுக்கிறது. இது முரடான சருமத்திற்கு மிகவும் நன்மை பயக்கக் கூடியது. 3 கட்டியுள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

காமினியா லவண்டர் சோப்

இச்சிறந்த சோப்புகள் உயர்ந்த சாமான்களால் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்படுவன; மனோரம்மியமான வாசனை வீசுவன; தேகத்திற்கு அழகையும் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியையும் அளிப்பன. அழகை விரும்புவோர்க்கு இது ஒரு வரப்பிரஸாதம் போன்றது. 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

டில்பகார் சோப்

சருமத்திற்கு வேண்டிய ரஸாயன முறைப்படி உள்ள வஸ்துக்கள் நிரம்பிய ஒரு மனோஹரமான சோப். இதன் அதியற்புத குணத்தை விஸ்தரிக்க முடியாது. இதனுடைய ஏராளமான புஷ்ப வாசனையால் ஸ்நான அறையை நந்தவனம்போல் செய்கிறது. இன்று மாத்திரம் இந்த உயர்ந்த டில்பகார் சோப்பைப் பரீக்ஷியுங்கள். 3 கட்டி உள்ள ஒரு பெட்டியின் விலை ரூபா 1.

வி. பி. தபால் செலவு பிரத்தியேகம்

மதராஸ் டிஸ்டிருபியூட்டர்கள் :—

ஜே. எஸ். சேட் & கோ,

நெ. 68, பைக்ராப்ட்ஸ் வீதி, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

தயாரிப்பவர்கள் :—

The Anglo—Indian Drug & Chemical Co., Bombay, 2.

Edited & Published by T. V. Kalyanasundaran; Printed by T. V. Volaganathan at the Sadhu Press, 12, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, Madras.